

סוכה סלון

כ"ט בטבת, תשמ"ז 30.1.1987

עוד יורם שבטל,
קיצוני ימני,
למה הוא מגן על
דמיאניוק?

א.ב. יהושע מדבר
בציג גז עמר
"ואז" סוכות
המשטרה, המלכודת
לחזרה יערי

"בזכות הפלאפון" זכיתי בשני מפרזים גדולים!"

"... האמת היא שהחלטתי הרבה לפני שקניתי 'פלאפון', למרות שדידים ואנשי עסקים המליצו עם כל הלב. שאלתי את עצמי אם בעסק כמו שלי - התקנת מערכות מידע אידי, 'פלאפון' יכול לעזור. לבסוף קניתי 'פלאפון'. השתכנעתי שהוא יוכל לחסוך לי זמן, לשפר השליטה על התקנות, לחזק את הקשר עם הלקוחות ואולי גם לחסוך כסף. אבל ההפתעה הגדולה באה דווקא אחרי הקניה. פתאום התברר לי שה'פלאפון' מביא לי לקוחות. ניגשתי למכרז בחברה גדולה, שם דרשו לדעת תוך כמה זמן אנו מתקנים מזגנים ומחזרים התגובה לשירות.

צינתי שאנו עושים זאת בו ביום ע"י הדעה מיידית באמצעות ה'פלאפון'. מתברר שה'פלאפון' עשה זאת - זכיתי במכרז! כעבור שבוע כאשר ניגשתי למכרז גדול נוסף, שוב נבחרתי לדעת שהלקוחות מבינים את היחרון שב'פלאפון' - וכך זכיתי במכרז השני! היום אני מודה כי לו ידעתי זאת מראש הייתי קונה 'פלאפון' כבר מזמן.

קלי' צחף

פלאפון = פלא

טלפון מהפכני ייך בחיוג ישיר

מוטורולה חיראן
תקשורת סלולרית בע"מ

קרימיצקי 16 תל אביב
טל. 03-388307
חיפה, טל. 04-726092
ירושלים, טל. 02-716346

טל. 03-388307

פלאפון

בוא להרוויח מכונית מהסרטים

בספריות אימפריה עם יונגר סרטים, יונגר חדרים והרבה יותר פרסים.

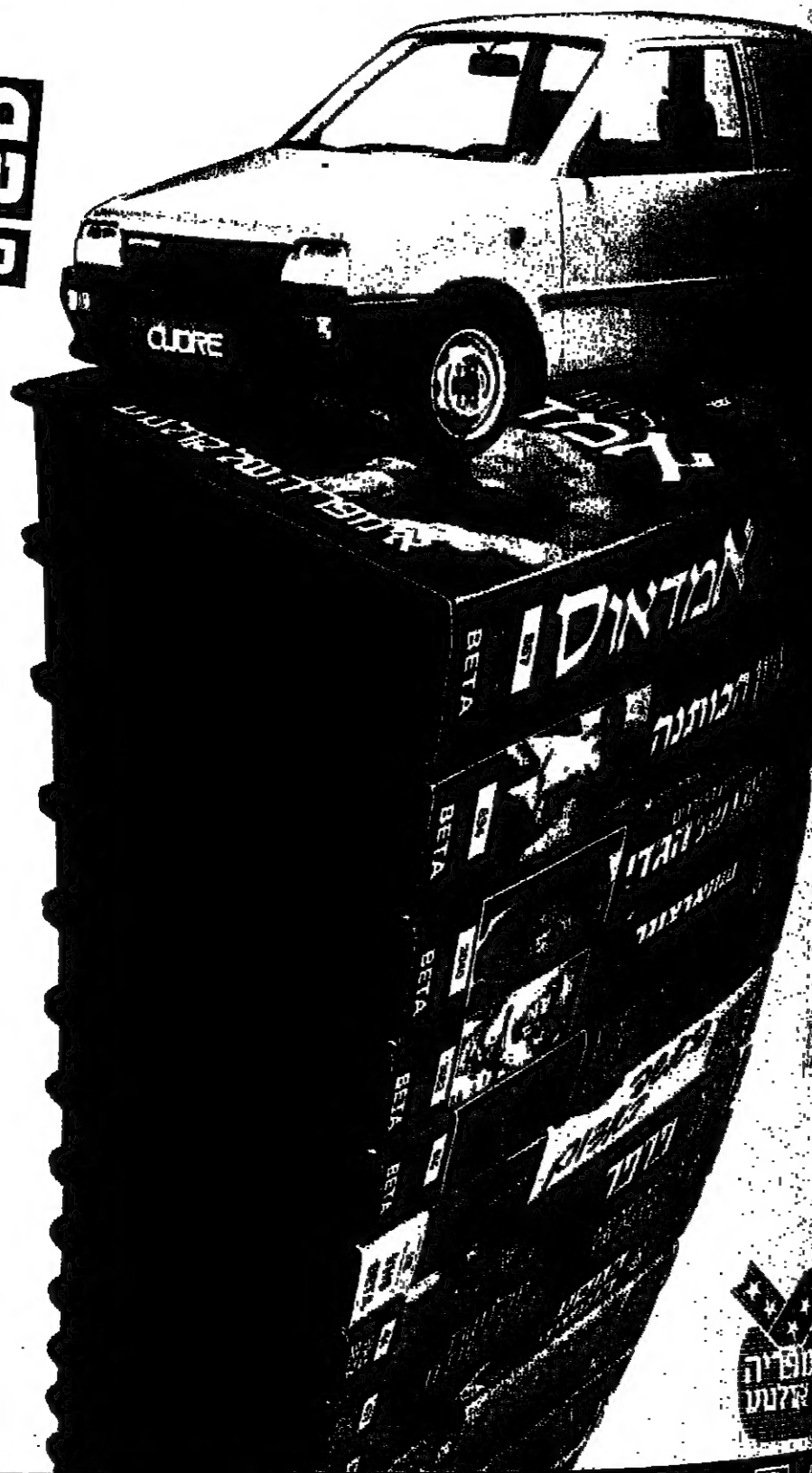
מבצע חיש מנוי של האימפריה

כל מנוי זוכה בפרס מכונית דייהמסו קורה

5 אופני מידוק B.M.X
30 שעוני יד
200 קלטות (100 זיידאו + 100 רדיו)
30 מוסטרים "פרדי"
100 מחשבי כיס יוני סוניק
50 מנויים - 60 סרטים חנים
200 מנויים - 30 סרטים חנים
1,000 מנויים - 20 סרטים חנים
1,700 מנויים - 10 סרטים חנים
2,684 מנויים - 5 סרטים חנים

בואי למורו הספצע ל-3 שבועות בלבד. טמריה וסרטי ילדים. באימפריה של סרטי מות, דרמה, פנטזיה, טמריה וסרטי ילדים. רק "אימפריה של קולנוע" רשת ספריות חזית על חנוכה והאמריקה באתר בארץ יבנה להחיות מבחר ומחירי בזה (בזמן וחשונה בעצמן).

בקרב מאור סרטים חדשים: הככר של פריז
9 שבועות של שיכרון חושנים 3 דווקים וחיוק... ועוד
בסוף בחקון המבצע בספריות האימפריה.

אימפריה של קולנוע

220,000 קלטות ■ 90 ספריות ■ אלפי סרטים ■ 300 סרטים חדשים בשנה

04-701438 טל. ביאליק, טל. 057-77947 ח'יפה, דן השקדים 8, ק. ביאליק, טל. 03-7516055 באר-שבע, רח' החלוק 114, טל. 02-224633 רמת-גן: רח' הע"ש 3, טל. 03-7516055 באר-שבע, רח' החלוק 114, טל. 057-77947 ח'יפה, דן השקדים 8, ק. ביאליק, טל. 04-701438

כל כך...

לילך

שנחתך תהיה שלמה
כשתשאלו אותנו על הנחיר...
אויטלקי יפרכה ודן.
ספה תלת מושבית
דור מושבית 3000
LILACH

זה כל כך לילך:
עיצוב מקורי יפהפה
ייעוד איכותי מיוצב
תחני למצוא את עצמך
בעברך העשיר והיפה בעיר
של מערכות ישיבה סלונות
מזנונים וחודי שינה

נשמח לראותך אצלנו
לילך - רח' ז' בוטינסקי 28, רמת גן. פתוח גם במוצ"ש.

סלון מילך

מגן כחול-לבן

עוזר יורם שפסל וג'ון דמיאניוק (מימין) שבר הטריחה נשאר סוד.

המיליארד המפורסם בבר-אילן. שפסל, חריף לשון, ארגוני, מדע היטב לכוחה של התקשורת. ביום שניים את לימודיו בפקולטה למשפטים בירושלים, קרא בעיתון על האשה שוכתה לכינוי "אקדוחנית הסוס". האשמה, שהיתה מתגוררת במשק האורח, הטינה אקדח עם משתי קול, ומתוך חיקה היתה יורה באנשים. אותו יום שמעתי אותה וועקת ברדיו שהעוררין שלה הוא גוי, סוכן של המשטרה, ואז נדלק אצלי משהו. כיוון שאני דובר רוסית וידידי, חשבתי שאולי אצליח ליצור איתה קשר. מביתי למשטרה, והם היפנו אותי לאחתה. השארתי פתק על הדלת, ובחמתי שכספי לא יהיה בעיה. יומיים ישבתי וחכיכתי בבית, ולא קרה שום דבר. אחרי שבוע התקשרו אלי מהתאחדות עולי רוסיה, אליהם הביאה האחות את הפתק, ושאלו אותי אם אני מוכן לייצגה. תוך עשר רקות סגרתי איתם. אחרי המשפט, שוכה לכותרות גדולות בעיתונים, כבר לא הייתי אלמוני. הרהרתי שיש סיפור טוב להתחיל איתו. חוש ריח יש לו.

בגיל עשרים ושתיים, בעודו סטודנט למשפטים, החליט להקים ועד פעולה למען מאיר לנסקי כדי לתמוך בבקשתו לקבל אזרחות ישראלית. שפסל הכיר אז שארון לנסקי - ששמו נקשר עם צמרת המאפייה בארצה - הוא יהודי טוב, סתם סבא חביב. שש-עשר שנה מאוחר יותר הוא מסביר לי שהכל נעשה כדי לנקום באמריקה ששלחה אז את יארינג לחוור בין ישראל לערבים אחרי מלחמת ששת הימים. הוא רצה לנקום גם במה שהוא מכנה אנג הבוער תיעוב - "האליגרכיה הארומה". מפא"י, השנאה שלו למפא"י רומה למרמפולינה שמקפיצה אותו לגבהים מרדניים, עבודה, מפא"י עדיין חיה וקיימת. הכינויים העכשוויים - "העבודה" או "המערך" - לא כלולים בארגון שלו. הכל, כך נרמז לו, מתחיל ונגמר שם, במפא"י.

השקפת היסוד האומית שלי היא שארץ ישראל משתרעת על שתי ברזי, וברזי, ובמובן זה העיר גרש שכירין היא ישראל כיום כמו כיכר דינגו, אני לא אומר שצריך לזנוח מלחמה כדי לכבוש אותה, אבל יש לנצל הזדמנויות כמו אלה שהיו ב-67. מפא"י, האליגרכיה הארומה, החל משנות ה-30 מתפשת פריטנים כדי למסור להם חלקי מולדת. מפא"י שרתה את האימפריאליזם התורכי. בשנת 1944, באמצע שואת אירופה, היא שיחפה פעולה באופן מביש עם האימפריאליזם הבריטי. לאחר שהמדינה קמה, הניע תורו של האימפריאליזם האמריקאי, שלגם אותו היא משרתת. אם היא הייתה אמריקאית להסכם השלום עם מצרים, אין לי ספק שהחזית סיוו היתה רק תולדה של לחץ אמריקאי עליה. לעומת זאת, בגין הבין שלא ניתן יהיה לתתם על הסכם שלום אלא אם יוחזר מדבר סיני.

אז מרק אוקרוב, פרקליט האמריקאי של ג'ון דמיאניוק, פגש עוזר שפסל לנגמר במקרה. בנוסף על ערב יום כיפור בקבל רמלה שניהם ציפו ללשחות שונים. "החממה שלוח על קא ועל חלל וכמורה שאל (המשד. מעמוד הבא)

עוזר יורם שפסל, פרקליטו הישראלי של ג'ון דמיאניוק, דיוקן עצמי של לאומי קיצוני. לא מוצא סתירה מוסרית בין השקפת-עולמו לתפקיד. יש גם אידאולוגיה, עם שואה עיוורת למפא"י שמקפיצה אותו לגבהים מדהימים.

מאחיל קפרא צילומים: ראובן קסמרו

על גוי מאוקראינה. מלכתחילה היה ברור לי, שאם אקבל על עצמי את ההגנה על דמיאניוק, אעשה זאת תמורת שכר מלא. השכר שמשלם בית המשפט לפרקליט ממונה, אינו מספיק אפילו לרילק מתלאביב לירושלים. לא מוכן.

גובה השכר ששפסל מקבל נשאר בגדר סוד. רק רמז אם נוסלים את השטר, מפתחים ממנו את מחר מבנות המדינה תורשה שלו - נשאר עורך.

יורם שפסל, "שפי" בפי ידידיו, רחוק תלאביב בן שלושים ושמונה. חי בבירה שכורה, שכמעט וזכרעת תחת מסה של בובות, כיום מסירות, פסלים מיניאטורות, ספינות, חציצים, חמונות, המוכרות שהיא ממסעותיו במצרים, אמריקה, הפיליפינים, תאילנד, סאודואן, רומניה, שבדיה, ועוד נקודות על הגלובוס שטיפסותי. לבושו הביתי כולל: מבגסי אימוג'י, חולצה טריק עם דומם של לג וכתובת יפנית, נעלי התעמלות, ושתי שרשראות תרומם המעניקות תילה חופית. הוכרה לטוב משנות ה-60. מבחירות, אנג, שוברת את לבבו.

את רשימתו צירפתה צין קיבל בשנת 1976. אז גם פלח משור. הוא טיפל בחייו שנים רבות, אונס רשור

שמו של עוזר שפסל לא הוזכר אז. יש עטלעות גרירות כולת שבת אחת מוכן לתגן נעמרת על ידידת מלחמת העולם על אתר כמו וכמה

גם אם הנאשם הוא איוון האיום, הדי הוא דו רקק ממש בתהליך ההשומדה. זה אמנם לא מוציא אותו מחלאת האדם, אבל העובדה שבעולם כולו מסתובבים היום אלפי נאצים, רבני טבחנים שאין כלל ספק בזיהויים, ומדינות ישראל לא עשתה דבר כדי להביאם ארצה - אין להעלות על הדעת חוסר אחידות משפטית גדול מזה.

מלחמת העולם

כַּת פְּחוּתָאן

פרוסה קלה של תיאבון

רק 20 קלוריות

חדש

כשר

ברוכין

הממלא

פת פרוחין הקלה, המרכיבה והטעימה של פרוחין, מובילה רק 20 קלוריות לכל פרוסה. מצינית לארומות בוקר עתירים וערב, בתור סנדוויץ' לעבודה, או בתור נהנה קלה של תיאבון בריא לטווחים וגם בטוקוס לחם. נהדרת במסכות ובקונטיילרים עם מנחות ונטבלים, או בתור חטיף. פת פרוחין, וכל זה רק ב-20 קלוריות לפרוסה.

טעים מאד

ברוכין

יו"ר שמעל (שני מימין) עם מאיר לנסקי (משמאל) ב"מישור מחזור" של משפחת קרובי ה"מאמיה", לאחר הצגיה בסדרת הטלוויזיה על "לאקו" ושות' החברה מאד נהנו.

(המשך מהעמוד הקודם)
אח"כ אם אני מוכן לתת לו את כרטיס הביקור שלי. כמובן הוא יצר אתי קשר, והשיחה כבר הייתה טיפה תכליתית אבל לא יצא מהו דבר. שוב היו מספר שיחות טלפוניות, שגם מהן לא יצא הרבה. הרבה שיחות, מחברת היו עד שהגיעה הפגישה המיוחלת, לפנות מבוצע של שפטל, בה רובו באופן תכליתי על האפשרות שיקבל על עצמו את תיק רמאניק. "באמצע וורש דצמבר השנה סיכמנו בעליפה את חנאי העסקתי ואת המסגרת בה יתנהל התיק". ב-29 בדצמבר ייצג שפטל בפני הראשונה את רמאניק בבקשה לרדיו הדין. רק ב-6 בינואר הגיע ההסכם בכנס בין אוקטור לשפטל.

ל העכבות המוסריות המתבקשות, הוא לא מתרגב לרבר. צריך לשאול. לשפטל, אגב, אין קשר עם התשובה. עוד לפני שצילתי לתיק היה ברור לי לגמרי שבזיק הזה, מבלי להיכנס לפירוט, ישנה שאלה אמיתית של היות הנאשם. כל עוד צריך שבר במשפט המילולי יטעים שזה הגיוני מאוד לנהל את ההגנה על בסיס של עצם היות הנאשם. כאשר זו המסגרת שאני תחמתי לעצמי, למעשה, הוסרו מבוצעתי כל המכשולים המסיכולוגיים שנובעים מעצם היותי "חורי בעל השקפות לאומניות חזקות מאוד. מעבר לזה, אם היו לי עוד איראלי היסטרים, הרי שהם נעלמו בחור שבו הורלפו לאמצעי התקשורת עליירי לבלרי משוררהורק, וחור עבירה בוטה על הסוביידיזציה, פרטים ממספר סטנדרטי, שהגיע מרוסיה. מספר זה, לפי טענת התביעה, הוא מעין כרטיס חוגר של הנאשם מתקופת גויסו לאמ.ס. המעורבות הו של השלטון הסובייטי הידיה את כל שרירי ההיסטרים."

יש לי בעייה עם הדיוסיון מבוצעתי כל רבר שקשור עם בריחהמועצות הוא כל כולו שר וכו', כי זו מרינה המבוססת על סרור וריסאנפורמציה אני לא רוצה שאדם כלשהו יורשע בבית-משפט ישראלי על סמך מספר שהקנג. מספק בשבילי כל מה שאב מרוסיה הוא אפירוריו שר מוחלט.

אבל גם במסגרת השאלה המשפטית על הדת של רמאניק, קיימת עדיין האפשרות שהאיש יזוהר, למשל, מחמת הספק. זה יהיה נצחון עבודתי. אם אכן ימצא בית-המשפט את הנאשם וזאי מחמת הספק, הרי הדבר הבלתי-מוסרי ביותר הוא להטיל את הנאשם בסניגוריה. לדעתי, פסקדין כזה ירגים הלכה למעשה את השערוריה שנוצרת הנשח כתב-אישום נגד נאשם, כאשר ברור שיש שאלה רצינות לגבי היותו. גם אם הנאשם הוא איזו האיום, הרי הוא רג רקק ממש בתחילת ההשמרה. זה אמנם לא מוציא אותו מחלאת האדם, אבל העובדה שבעולם כולו מסתובבים היום אלפי נאצים, וברכשים שאין כלל ספק ביהודים, ומדינת ישראל לא עשתה דבר למעט איימנו כדי להביאם ארצה - אין להעלות על הדעת חוסר-אחריות משפטית גדול מזה. לכן איש כל ילדיך את הכנסה אל המינוחיה, אחד מערי התביעה במשפט הוא אסור הדין, מי שהיה בסגל התיקור של גורכלינקא. אין שום ספק בהדשעו ואשור להביא אותו ארצה בסניגוריה. אבל גם עושים מעמרים לדין מרובי ומביאים למשפטו כפי. את אחר מראשי המחנה.

שלק על עצמו את תיק רמאניק, לא לא קראו חומר נוסף, הוא אמר ומחלק את התוספת והתוספת לשני אלמנטים. האלמנט האקטיבי, קרי ההשקפה והאלמנט הפסיבי. ישנם ארבעה גורמים פסיביים שאליהם לדעתי צריך להיות מוטב עיני הקה המסקנות. הראשון, הוא חוסר המעש המבצע מוחלט של הישוב המאורגן כאן בארץ, כלומר סגלי וגורוריה, וכן זה של התנהגה הציונית בעולם של ניסוי לכמות על העולם להפסיק את ההשמרה. לאורך כל שנות 1944-1943, כשהיה ברור למ אדם שקורא עיתונים כי הגרמנים משמידים אלף יהודים ביום, לא נעשה כל ניסיון לכנס בוויזצא בלונדון ומול הבית הלבן שביחוד רעב המונח עי אשר בעלות-הברית יפציצו את מוחצת ההשמרה. הכשל המוסרי הגדול ביותר בתולדות עם ישראל, לעומת זאת, לאחר סברה ושוליה, אסור ארבע-שש אלף איש להפנין ולהרעיש עלמות.

מפא"י לא רק שלא עשתה דבר, אלא גם הפריעה. האצ"ל שלה בשנת 1943 משלוח לארצות-הברית, ודע החרום להצלה יהודי איוש, שהציג את העיתונות האמריקאית במדעות, ומפא"י יצאה נגדו. הנוגים של הסוכנות באמריקה באותו שטחי הגריר את הוועד כקבוצה שולית, מוסקת ורעשנית. הם כל הזמן עשו מינימליזציה של תהליך השואה (שפטל מתכוון לקבוצה הריכוזיניסטת כראשונות של תלל קוק, שמואל מרלין וארי כר-אליעזר, שמעלה בארצה"כ אך בלבמה בעיקר קוק מאצ"ל הממשל האמריקני - מ.ק.).

זו ההשקפה הראשית שלי. האלמנט הפסיבי השני הוא העוצמה הארסית, שאגודת ישראל יצאה בכל מודר אירופה ובפלדי במיוחד, נגד עליה של יהודים לארץ-ישראל, כאשר חלק מהרבים שהיו לכך היו הראשונים שמילטו עצמם לארץ. למשל אצ"ה מאיר לוי, מי שהיה ראש אגודת-ישראל למעלה מעשרים שנה.

זה עבר שפטל את. התורמה המעצמת הבריטית הנאורה בביכול, שגם עליה אין שוקס מתאים. הוא אמר: יהודים ידעו לו שאחר הנומרים שהביאו את הגרמנים לפעולת ההשמרה היה כאשר הוברד להם מסיט שאין לאן לטקס את היהודים. למדת שזה היה לבריטניה, זה לא מנע ממנה לשמור על שתי הארץ געולים, וכך ששכו שגן על מורית ההשמרה אבל חפן הבריטי קשור קשר כל ינתס לפן הפלסטינאי אסור לשכות את הריצחנות, הנבלות והנכות של הנוגעה הלאומית הפלסטינאית בכך שעשתה ככל שכיכולות, באמצעות לחץ על הבריטים, למנוע הצלה כלשה של יהודים מגיא ההריגה.

בראית השואה של עיד שפטל אין גיואנסים. הכל ברור. העולם מתחלק לטובים ורעים. שורר וכל לאס לאס יתברר שבחינת מורכבות הדברים, אינה הצד החוק שלו.

הוא נולד מתלאכי בשנת 1949. בית אשוליש. אביו מהגרס רישי, אמו עקית בית. כיתו א' בבית-ספר תל-נורא, ובכיתו ה' נשלח לבית חינוך אר-גורדון. כבר אז, לדבריו, היה כעל השקפות פוליטיות שונות. בגיל חשע קראתי את "המרד" של בגין והוא היה טראומטי עבורי. בעיקר עשו עלי רושם הסוק ואילטנה, ששט לא האמנתי למה שאני קרא מאז אני מולד, ששט מולד, מכל מה ששייר בדרך-כלשהי לארץ ישראל האיומה.

לאחר שנת לימודים אחת בתיכון עירוני ד' (לשעבר של זרם העובדים) הוא מגיע למסגרת שכל העסק לא בשבילו, למרות שכבר אז רצה להיות עורכי-דין. הבנתי שהדבר היחיד שאני ידע לעשות זה לשפטל. הוא הגיע לאילת, התגורר באוהל על שפת-הים, ועבר כמלצר אנלי רשי נלסון במעורר "סוף העולם". הסלידה שלו מ"ארץ-ישראל הארסה" שהגבשה כוכר בביתה ה', לא מנעה ממנו בגיל 16 לישות שנת בקיטונים מפלטים ואיילת הקוץ. הוא מאד נהנה. אני אדם פתוח, מתנסה בדרבנים, ולא מוחה הנאה רוחה מבחירותיו. 1981: "זו פעם הראשונה משנת 1909 שהי-לגיסטיצה מסוימת של הקיבוץ הפכה לנחלת הכלל".

שפטל השלים את הבגרות, ושרת בבצה בחיל תותחתנים. לאחר תשדור היה לשנה באירופה, וחור ללמוד משפטים באוניברסיטה העברית בירושלים (המשך בעמוד 9)

העובדה שהמשטר הנאצי השמיד שליש מהעם היהודי, עם כל הזעזוע בעניין, אין בה להפתיע. מרדע למעשה, אושוויץ זה ההגשמה המסית של אירופה הנאצית, ולכן מבחינה מסוימת זה שלא שהשואה ארעה רק בשנות הארבעים ולא בשנות העשרים של המאה השבע-עשרה. התיקון הכריסטי של הנצרות, הוא מסביר, הוא שהנצרות עצמה היא היהדות האמיתית, ולכן להודים אין זכות קוים כי יהודים אינו מריש כל עוד המורש הו, לכן, לדעתי, השואה הייתה רק עניין של זמן וכל הקריאות ביצד העולם שחק - מיתרות. פשוט, האידאולוגיה של העולם הנצרי הונשמה.

לפי התאוריה של יוצא שוויטלי היה נוצרי אדוק, ומתמיה שלא קיב מנחם של קרנר. היסטרי לא היה דת, אבל מה שמתמיהן את אירופה הנאצית, גם זו האתאיסטית, שהיא לא השתחררה מהחשיפה הנוצרית.

שפטל, מעיר על עצמו שמעולם לא חקר לשמקם את תופת הנאצים וגושא השואה, גם לאחר

מלחמת העולם השנייה

ה'יה מנוע?

יוסף שירלובסקי, למה הוא מזיל דמעה כ־124 ארצות בעולם משגשגים מפעליו של התעשיין והממציא היהודי הצרפתי. רק אצלנו כרוך שמו בכשלון הגדול של מנעית בית-שמש. זה התחיל אחרת, עם חלום גדול שנהרס אחרי שהתפטרו ממנו. הוא מאשים את ממשלת בגין. טוען שהיה קרבן לקינאה וטפשות. חוזה את קץ המדינה, אם לא יחול השינוי. לא כולם מסכימים לתיאוריו החשורים. מאשימים גם אותו.

**מאת עמוס לבב
צילומים: שמואל רחמני**

אני מאשים, אמר יוסף שירלובסקי כאשר אולץ לעזוב את מפעל "מגר" עי בית-שמש ביולי 1981. הוא בן 78 ואז כתב אישום חריף נגד מדינת ישראל. המרכאת יוזמה חפזית ומברירה משקיעים. היום, בביתו שבקיסריה, נהנה משמש ישראלית חורפית אליה נמלט משלגי צרפת, יוסף שירלובסקי אינו מאשים יותר. כשהוא רואה לאן הגיע מפעלו בבית-שמש, אפילו לא תשמע ממנו את ה"אמיתי לבס". אין בליבו שמוחה לאיד. עד היום הוא ממשיך לתתם על מכתביו האישיים: "יוסלה שירלובסקי, אוהב עמ'ישראל". אך אם תרצו או לא תרצו, זוה עדיין כתב אישום שמישהו חייב להשיב עליו. בצד האשמות אישיות, שאלת השאלות המבצבצת מרביתו היא: מי אחראי להחמצה המשועת הזאת? איך קרה שאחד מעשירי אירופה, המעסיק במפעליו בצרפת כחמשת אלפים איש ועוד 12 אלף קבלני משנה כ־124 ארצות, נכשל רק במדינת ישראל? "יכולנו להקים תעשיה לתפארת", אמר יוסף שירלובסקי, "תעשיה שתקדם את השלום. הרסו לי את הרעיון. רציתי לשתף ערבים במפעל, ולא הטיבו..." מדובר במפעל בטחוני, מיר שירלובסקי. או מה היום לא משתפים ערבים במפעל, או יש יותר בטחון? הוא משיב בשאלה ומספר כי בא גם להתחלת הרכבת והציע להקים מסילת-ברזל בין קהיר ותל-אביב, שקטרי ה"טורבו" שלו ישעטו עליה בתדירות שלום איריה. גם הצעה זו נדחתה. 70 קטרים שלי מושכים בכל יום רכבות בצרפת, הוא אומר בהתרגשות, בקירוב יסעו רכבות שלי בין קהיר ואלכסנדריה. אנחנו עובדים עכשיו בברזיל. רק בישראל לא. רק בישראל קנאה טפשות, הוא עובר לצרפתית, וציפי מייכנר, מזכירתו, מתרגמת. שתי המילים הללו "קנאה וטפשות", תזדורות בשוה, שוב ושוב. האם אכן כך מתנהלת המדינה והאם אלה השיקולים המנחים את מקבלי ההחלטות? "חלומי ותקוותי נהרסו. חלומי היה לעזור לישראל להיות עצמאית", אמר התעשיין הצרפתי. שירלובסקי לא אוהב שמטיפים לו "קשיש" אחרי שמו. בן 90 שבקיץ יחזור לרכב על אופניו, הוא מבטח, וגם לשחייתו היומית כים של קיסריה, בתנאי (המשך בעמוד הבא)

והתעשיין יוסף שירלובסקי קנאה וטפשות

10 מוכסבות 10

10 מוכסבות 10

השר עדו בצנן נר בקיסריות לוי ויסו
אלהבסקי. הוא אמר על כולנו: "א
היה אותו אלהבסקי. הוא שר שכל
כלות ממות שולן. וסעו. אין זה כ
לתיצב את תשואה. הוא הרבה ויה
לדידיבסקי הוא נשעשע שי מאין
בצורת. הוא היה המצאיות והמחש
מעשים לעשות סילון. הוא התעני
והוא גם פשוט עמד. אין יורו חק
להרמות לתפוצה. הוא דלל כל
מלחמה לשני חמישים. אבל הוא
היחיד שזרקה לו באותם ימים. הוא
שהיה לו חסיל נשק אמברי. כל ה
על זה. אבל הוא בודאי לא יצא מוס
מזענין וקשראים לו "מוטי" ב

איראל. אתר תמר דוד שרון, מנכ"ס רשמי
מדבר איראן, אורזי תחשבוש עם מיליונרים,
לאכול את הקוויאר שלהם. הוא החיידר גם
לפוסטבן: באשר שמדובר בתכונות ונחש
החלקים את הקרן באמצעות משידי לשלם במסלול
אמר לו שיש להם את התקדמות 'למה' לו
לחלקים קרן עם משרד הבחירות קיים קרן עם
משרד התקדמות. הקרן הבחירות התגננה לכך.
ואת זה שרן לא שמע להם. הוא ונחש שרן
הבחירות, ודחק לשלם משרד הבחירות את הבחירות.
הוא מאמר לאנשי משרד הבחירות: 'תנו לי
הוא מאמר רוצה' אבל משרד הבחירות בכל זאת
החליט להעביר למשרד.

שנה אחת שנוכחה להסדיר במבול-
החמץ על הארץ, לאורן, ויחשבוש עד לחלץ
והחיים אמרו: לא נשכחם ונזכרם בארץ
משכונם בפתחו לא תחלקם ורוחם. וזה
אמר שהם נצחו. חלוציהם בלוציהם שחם
קוריה. ארבע שנים חלצוהו במבוסם
השמיים במבוסם חלוצו חם מה שחמרה
לפני ארבע שנים שחמרה. אם ישיבו כן, זה
היה חם בלוציהם חם.

הערו ויזמנו גר בקיסרס ליל יוסף שירלובסקי, הוא אמר על שבנו. אהב אותו אהבת נפש. הוא שבן אדם חכם. וטועה אין זה חכם. להשיג כך את תוצאה, הוא נאמן יותר מוכרח. יוסף שירלובסקי, הוא נאמן שעשה שי מאין בשר. אבל הוא תאד המאמנים והמחמשים להם. ממעשים למעושי סילון. אבי הנענים הקטנים. והוא גם עז עזר. מאן יא נותן מאן קודודו להחמורת התפוסה. הוא אדם נדלס לעיוותו. משלחמח ששת היתום. אבל את ליל היתו חידודי החידוד שח קרה לו באותו יום. והוא בל לארץ ישראל. שדה-ליל חטיל עלום אמברו. כל בהבדו על עז. והוא אבל הוא בודא לא יא ממסד מחמיו על שקושיאם לו מועי 'היתוש'.

מה הקשר?
שילובסקי צוחק.
אזח מרמז של ישראל הענייה בבלי אמור היה

אז אמר לי: 'זו ארץ של גנבים, שקנים ובטלנים. מה אתה עושה כאן?' עניתי: 'אבל אתה חי פה כבר 40 שנה'. הוא אמר: 'אלה אנשי, לא אנשיך', והוא צדק.

[illegible]

נחלת אבותיו מנחה יוסל'ה שידלובסקי, שהביא קודם כל כלש משפחה ישראלית גרה מאבותיו לעי"ישראל, לעשות משהו. הוא מכבד אתהעובדים, אתהתורה ואתהרבות, וראה איש וקו יושב בפתח חצרו, ואישעוהו.

תחילתו של הספר איננו ביקור שער לוי אשכול הנחנך במפעלי המנועים "טורבו מבה" שבצרפת, ביולי 1964, כשהו לאחר שגדית ראש ממשלת בישראל סיפורו וסידל סירלובסקי מתחיל בכפר סג'ו פולין, שם נולדו לזאב והדיר ולזאב "יהודה", הוא מדגישן וזלם לבנות מסילות ברזל. ביקורת שהקפנו את הנפר שיוק עם קו דרוי, שהיה בלם, שחלם לבנות אניות. חלם בלע איצק, שהיה הנדסרם מימ' והשתתף בייסוד "סקורות". סירלובסקי למד הנדסרם מכונות, ובישראל פועלם גורמם חול ממשאית בקעות ארז תפירה, חשב ארז לתפס את ארנו המבאית ע פז כרז שהחל יישפר בלי מבאז, תחילת את המנוף הדינאמלי, המבאז הדינאמני ע יום, כשהוא ורזה ממשית מתהפכת הוא אומר ומכירתה תרדא ארז לא המבאז משהו יותר טוב.

[illegible]

בגורלה שבעיני אינטליגנטי מספיק, הוא מודיע, אך מיהו מדינה ודמוציה ביקורת בוויית הענין. בנות הנה או אר שמוחזק, וזה חשבה עלדיד אנשים. הוא קרוב להכשמים באישים אשר ביניהם, וקשרו קשר חשודות לזרור אומרים אישור ששלחם. מן האנשים הללו, מן שירלופסקי חשש. אומים בנצחית.

היה בשלוננו של בנין. הוא עשה מש שיכול. הוא חוט

ורש"י לוי אשכול במפעלי שידלובסקי בדר
 23 שנה, גרם להפגזת כישוריו, יגלו אליו
 הצד הבחור ורש"י כשעורר את מנהל לימוד
 ו"מכלל החשדה האזרחית. ארנסט לימוד
 יושב מעמל בישראל, ארנסט לימוד
 הו ולבנסט ששילבם, ארנסט לימוד

ור של לוי אשכול במפעלי שידלונסקי בצר
 שנה, גרם לתפנית בספור. נילון אליו
 צד הכסחון ראו שמעון פרס, מוקה לימון
 ה, מגביל התעשה האווירית, אשכול ביקש
 ים מפעל בישראל. שידלונסקי השיב: זה
 וה לוכסוס בשדילנס, ואחם ענייני, שלוש
 לק אחרי אמברו השקש שהחיל נשיא צר
 ים, ישראל, התעורר היתרתי לכוון של
 שידלונסקי, הוא לא עם אשכול.

ישוע לא תמכור את התפוזים הגדולים בחצוצר' (המשד בעמוד 38)

[illegible]

יש לו סיפור חייה לא פשוט. מגיל 13 הוא נודד לבד, עבר בגדול את השבר של עליה לארץ ישראל, ואורנית, מושא אהבתו שהתנפץ להיסיים בתוך ימיו של 50, נרצח במושב יד-בנים שליד מלחה. הוא נשואה לא עושה עניין מאתו שנים רחוקות וקשות. אולי משום שמדובר מאד אהידה לו התחלה פנים, אולי משום שהוא איש חזק, מוכיח במסמכתו אחרת, עושה ופועל את מה שהוא חייב לעשות.

וא לא מאושר ממה שקרה לומר המנחה,
 גם אם אינו אומר זאת במפורש. זה
 שקצת ממסללים עור לא הופך שיר
 למנחה. הכל סמאן אחד גדול, הוא
 אומר. שמעתי שני אחר - שמעת את

מה אומר צ'ד עמרז'ה זה שאמר: מנובלות.
ונודתי ביער פסט שבפרקוק, משפחה
צמחת-לילה. ברזו 100 סמט שברוק, בגלל את
ל ילד שהגיע לגיל כרמזונה, והי הציר לעוזת את
יבית כ' אל הי מקום, להי הי מספר אכל לנשים.
כ' אל הי מקום, להי הי מספר אכל לנשים.
אזא הלית שאני הכרמזאית. וכך, מיו אחרי
כרמזונה, שלחו אותי ללמוד: כרמזונה, עיר
שוקי מה הרבה משפחות: דרעוזת פספס, עיר

சென்னை

[illegible]

אני אעזב לך, רק

[REDACTED]

כמו כל היהודים שרצו לעבור את הגבול,
הלכו גם אני אל בית ההגבול תגדול, שם ישם יעיר:
"הבאתי אתי מבית הבלהה שכלית" וכלקולקנה.
ורב קרא אות המכתב, ואמר: "אתה לא חולר אתה
נשאר פה במכתב שחורם גם חזן גם מוריה ואלה
שני הדרבים שחורם לנו פה, שנאיתם שם ארבע
שנים הייתי גם מורה, גם חזן וגם מגדל תלמוד-תורה.
כין תחמדימם שלי היתה גם זו, שחזה 32 שנים (אח)
(תמשיך תחמדימם 17)

שבו על גזעך, הנדל מכלים, הזר-ממרה,
כוכב הרדיו והתקליטים, אלוף הזמר תלזרם
עובדה עם המדינה לפני עשייתו חלם על חיים
משור וליק מליטן, "זמר כסמית" בתקופת של
המדינה, תלזרם מור לא יאחר, עשורם של
על תלזרם, תלזרם מליטן, מקפידים תלזרם
המדינה, תלזרם מליטן, תלזרם מליטן, תלזרם
תלזרם מליטן, תלזרם מליטן, תלזרם מליטן,
תלזרם מליטן, תלזרם מליטן, תלזרם מליטן,

אם הייתי יכול לדבר הייתי אומר...

אני לא אורב אמבטיה.
מה זה לא אורב? שונא!
השמפו נכנס לי לעינים וזה שורף.
הסבון לא מתאים לעור וזה מגרד אותו כך...
ובגלל שאני עוד לא יודע לכתוב, אני בוכה.

עכשיו, נקה פיתוחה סידרת מוצרים חדשה בדיוק בשבילי - סופטק.
אל-סבון נוזלי ושמפו שכולם בריאות. סופטק לא צורך בעיניים (אבא קרא על האריזה שזה שמפו "אל רמק" ואמר שזאת עובדה שהוכחה בניסויים מדעיים).
יש בו ברשם היפו-אלורג'י כריח עדין שנשאף על הגוף. סופטק מביל 6 צמחי מרפא שונים (כמו מרווה וקמחמיל) ויותר לא מגרד ולא אדום לי בטוסיק.

ו... רוצים לשמוע דבר מצחיק? ראיתי את אמא משתמשת בסופטק בעצמה.
ממתי מכוננים משומשים כדברים של תינוקות?

אם תינוקות היו יכולים לדבר...

סדרת רחצה חדשה, עדינה
מכילה 6 צמחי מרפא וויטמין E

פיג ג'ו

דיוקן מעמוד 15

אני וגא ארבעה ילדי. בתחלה היה קשה. המשפחה שלקחה משפחה מאר מכובדת ואמידה בעיר, חנוכה ולא הכינה שאנחנו נוראה. אחרי הכל אני הייתי קטן, בארץ מעידה שאיש לא שמע עליה, וקשה לי יותר מזה. היו לה הרבה מחזורים אחרים, ולא פעם הספיקו מכות והגנות מאחורי מות, שראה כי לא תוכלו לנרד להינשא לה. אם הייתה יפה לא, זה לא עזר לי יותר. היא באה ממשפחה מאר מכובדת, והייתה להשפעה כזאת. אבל אני עקשן, לא רוצה וזה היה לא אחריהם הם כבר אהבו אותי יותר מזה.

ב-1954 התחתנו בשעה טובה. כיוון שאני הייתי שר בכל החתונות בעיר, הייתה בעיה מי ישר בתחנה שלי. טוב, אז החלטתי - אני אקליט את נע, כך אני אשיר גם בחתונה שלי. זאת הייתה הפעם הראשונה שהתלכתי שירים. האנשים השתגעו. זה לא קשה מה עלייה, והוא גם שר. לפני החתונה קשה מאוד, שאלו, אם אני חושב על זה שיהיה את זה, לא היה לי מושג, ולא ידעתי איך אני אבין בכלל מה חתונה יום אחד הניע אלי כדורים ואמר שהוא נשבע וזה תהליכים הצרפתיים פיליפס. הוא אמר שיש שם את שר כמה פעמים, והם רוצים להציג תקליט שלי שאני שר שירים מרוקאים. הם הציעו נש, שם, ומשכן שמר הסכמתי. נסעתי לקובלנקא, וניסו אותי למסדרין, הביאו מלחינים ואנשים עסקים מילים ואמר לי פשוט לשיר. לא תאמיני - התלכתי שירה תהליכית בבת-אחא, שהופצו בכל חתונות המדינה. זה מה שהביא אותי אחרי כך לעשות קריירה במוזיקה. ובה גם היה לי כמה לעשות חתונה אחרת.

ב-1957 נולד הבן הבכור, ושנה אחרי זה החלטתי לעלות לארץ. ההורים שלי אשתי קנו עוד במרוקו משק כשר דרמטי. הניע אלינו נציג של 'דסק', והרבה מסמכים במקום שהיו אמורים ביותר קנו ממנו. עסקים בקנין טוב. אשתי ואני לא התכוונו לגור עם הוריהם, מרדוק, עוד לפני העליה, קיבלתי מספר חדר - חש - ולפני המספר היו צריכים לתת לי קטע בארץ. באנו לגמל חיה, התחלתי להתרועע ולחבר לאן. שולחם את מספר חש, אמרו לי: למשה-הרדן. שאלתי איפה זה, ואמר לי: עליה. הכול עם מוריה. הגעתי עם המשפחה של הקליטה וחזרתי עם המספר, ואחרי לילה אחד בדיוק בחנו שם. שמעתי התגוררנו אצל אחתי בעפולה. אחריה, אשתי והתגוררנו נסעו לגור עם ההורים בדרום, ואני החלטתי ללמוד בסמינר למורים כדי שיהיה לי מקום.

כל השבוע ישיבה בסמינר ידיושינגטון ללימודים ובשבתות הייתי בא לבקר את המשפחה. כשהייתי רואה מה קורה שם - הייתי בוכה. כל כך לי כל המשפחות העשירות ממדוק, שעוד שם לא היה חש, כי היה להם כסף, עזבו דירות מרווחות עם משרתים. באו הגה, וזה בקושי היה להם מה לאכול. מלים קטנות, חמישים נפשות בחור, לא ידעו שום דבר בקולחא, ולא היה אף אחד שיעזור. המאכל והיאש הביאו אותם לשירותן מוחלט. אנשים זה ירדו שש שנים, ולא מסוגלים לעשות כלום. שרתי והללתי והיאש, רק אכלו את הכסף שהביאו איתם. הכסף והרדן - כבר היה מיותר. לא היה כסף, לא היה כלום. לא יום שיש הייתי הולך למשרדי המוכנות מלואי-בליקס הלוואה לקנות משק לעצמי. הייתי שם שעות בלתי נגמרות. עם הכסף שלי ממרוקו שהיו שם עולים מדינה עם עתיד גדול. ואן, ברוק 12' נעצרים וזה הקליט. סוף. את האשכנזי הזה. נגמר יום המדינה שלי. אהלו לא היה לנו כוח להחליט נגד זה. אז היינו ביום שיש הבא, וכל הסיפור חזר על עצמו. ואנשים - מאוכזבים ועייפים - חזרו הביתה וידעו שם שיהיה להם פנים.

אני לא מאשים אף אחד. כמה שיקרה

ג'ו עמר לפני 25 שנה. נערים מחזים אותו ברחוב.

ליהדות מרוקו. רק את העולים עצמם. למה איש לא מחה נגד מה שנעשה למה לא ניסו לשמר מבוא את התרבות של יהודי מרוקו? לא הוציאו אף ספר של מלומד מארצות המגרב. מי היה צריך לעשות את זה בשבילם אף אחד. כחם שלא האשכנזים. כל אחד צריך לדאוג לעצמו. אסור לחכות שמשהו יעשה בשבילך את העבודה. כל האנשים שלנו, שבאו יותר אתנו וקיבלו משרות מהמפלגות, חשבו שהם צריכים להיות נאמנים למפלגה, לא לחברים שלהם. אותם אני בניידות.

ה

לך לי טוב. היו לי הרבה הזדמנויות אחרות. הכל זה מקום גדול, שאף פעם לא נגמר מבני מי להשיק אם הייתי עשיר יותר טוב מאד. לא הייתי עשיר, אבל אפשר לומר אמרי. החיים שם נורא יקרים. חורגו לפני כשנה. לא רצינו יותר להיות במקום שבו כשמונה חודשים את הורלית אף אחד לא אמר שלום. החיים נעשו ריקים. הילדים לא חזרו איתנו. הם התחתנו שם, יש להם משפחות טובים ואחר רופא, השני מהנדס, הבן למורת ומגדלת ילדים. כן, זה המחיר שמשלמים כשחיים 18 שנה לא בארץ. אני נוטע לפחות ארבע-חמש פעמים בשנה להופעות בארץ. מה, אפשר לומר, אני חי. אני לא משלה את עצמי, אני רואה את המציאות כמו שהיא, ואני מסכים אותה. אני יודע שמה שהייתי פעם בארץ, אני כבר לא אהיה זה כבר לא הומו שלי.

חבורת נערים שעובדת במקום הזה. אחרי שהוא גומר להתפעל מהעניין, הוא רץ הכיתה לידושים. יספיק לנו שעה, לאכול, (אני אוכל רק בבית, אצל האשה), ובשש הוא נוטע לחיפה, להשיק בהילולה של הבאבא-ברוך. שעתיים וחצי הלון, שעתיים וחצי חזור - בשביל לשיר שני שירים, בהתגברות כמון. לבאבא-ברוך לא מסריכים. תוהה שם האפלה, משה לא צורמלי. איך אני אורב את זה? עי. היום אני מרגיש שאם היה משהו שיקח את המקום שלי בזמן המודרני, הייתי פורש. אבל אין כל המורים החדשים האלה, כמו וזהו ארינוב וזיקי מקייטן וחיים משה - זה לא זה. אני לא אומר שהם לא טובים, אבל אין להם שום דבר ייחודי. כולם אותו דבר. אפשר להתבלבל ביניהם. וגם בין השירים שלהם. אמן צריך שיהיה לו משהו ייחודי. להם אין. היחיד מהחבורה הזו שנראה לי בסדר, קצת אחר, זה שמי תבורי. לו יש בעיני את המומצאל הכיגורל. אבל המר שלהם זה לא מוחתי. אין להם לפי דעתי מה להחליט, משמעים אותם הרבה את המור והתגברות המודרנית צריך לחפש במקומות כמו רמלה, כמו דרמנה. להם צריך לתת ביטוי זה הושרשים.

יך תורשים וייתי. האיש הכימפורטס בארץ. גם אשכנזים אהבו את השירים שלי. אז היה כמו

היום, שיש כל הזמן שירים מורחיי ים בריו. אני הייתי הראשון. היו נחנים איזה רבע-שעה ביום, ואם איזה אשכנזי היה פותח בטעות את הדריק, תיקף היה מוגר. זה מה שכי אב לי, מה שרדף אותי להצליח בכל מחיר.

בשנותחלתי להיות מפורסם, הייתי מופיע הזמן, הייתי מגיע למקומות כמו אופקים, נתיבות, קריית-שמונה. הייתי שר, ואנשים היו יושבים וזוכים. את כל הגענו עים שלהם היו מכניסים ברמעות האלה. הייתה איזה שתיקה שאומרת הכל, מספרת את כל המכל. רציתי להגיד להם, אל תשתקו. אבל הם היו חלשים מדי. אני את המאהה שלי הבנתי דרך השירים. שרתי שיר על לשכת-העבודה. זה היה שיר מחאה. ואילו לחצים היו עלי שלא לשיר את השיר הזה.

עשר שנים רצופות הייתי כוכב גדול. למרות שהארץ קטנה, הסתדרתי איכשהו. מבחינה כלכלית הייתי מסודר טוב. יום אחד בא גיורא גודיק והציע לי לשיר בקינגי-הול בניידות. יתר עם יפה יקוני. מי יכול לסב לזה. זה היה במאי '65, והפעם כשני אולם מפר

צץ. למורת התקשר אלי רב של קהילה תורכית בניידות וביקש שאבוא להתפלל מוסף אצלם. תמורת חשולם כמון. הסכמתי. בשגמרותי, ערכו לי מסיבה מלומד מארצות המגרב. מי היה צריך לעשות את זה בשבילם אף אחד. כחם שלא האשכנזים. כל אחד צריך לדאוג לעצמו. אסור לחכות שמשהו יעשה בשבילך את העבודה. כל האנשים שלנו, שבאו יותר אתנו וקיבלו משרות מהמפלגות, חשבו שהם צריכים להיות נאמנים למפלגה, לא לחברים שלהם. אותם אני בניידות.

יך תורשים וייתי. האיש הכימפורטס בארץ. גם אשכנזים אהבו את השירים שלי. אז היה כמו

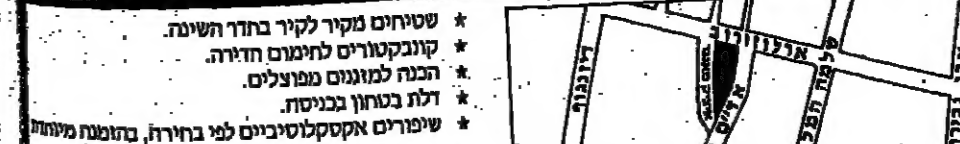
יך תורשים וייתי. האיש הכימפורטס בארץ. גם אשכנזים אהבו את השירים שלי. אז היה כמו

לב הצפון

המקום הקלאסי של תל-אביב

הזמנה חגיגית לרגל פתיחת הפרויקט!
בואו למשרדי "דנקנר" במוצ"ש
1.8.87 בין השעות 19.00-22.00

- * שטחים מקור לקור בחור השנה.
- * קונסטרקציה לחיפוי חלודה.
- * הכנה למונחים מפרטים.
- * דלת בטון ובנייה.
- * שיפורים אקוסטיים למי בחדר, בחלון, בחלון, בחלון.
- * **תכנון בקשת**
- * במסגרת לעבוד בחור מושלם לרשימות טעם וטעם של כל זמן פיתוח החברה שיטת תכנון מיוחדת במיוחד.
- * כל קומת יבנה 2 דירות בלבד.
- * לבחירה דירות בנות 2, 3, 4, 5 חדרים ופנטהאוס.
- * כל דירי יוכל לבחור את דירתו לפי תוכנית המגורים.
- * ההתאמה האישית מתבטאת גם בכיווני האוויר והעיצוב בלי דירי.
- * לייקום הרכבים דירות 2, 3 חדרים ממומלצות.
- * נוספת - חדר עבודה הנותן תועבה מצויינת לכל הרוקם לפני עבודה פרטית בביתו.
- * **קבוצת דנקנר - הגב הבטוח של "דנקנר"**
- * דנקנר בניה ופיתוח בנים היא יותר מחברת בניה. במסגרת שמת קבוצת דנקנר, כמעט כל תוכנית רחב ומחירים נגב כלכלי. זאת הקרקע המבטאת של כל משקל עומד לרשות דירי.
- * **דנקנר**
- * **בניה ופיתוח בע"מ**

משרדי "דנקנר" רח"ה השכ"ה 5 ת"א (תחנה רח"ה) 546323, 883971, 5463411
טל: 5463411, 883971, 546323

סוכנות ושמה נאווה

חווה יערי וציפי קבליון. את ברכת חבל חליה שביב הגרין של אחותן.

חרף חמידע הרב שכבר נצטבר בידיו המשתנה לא היה בידה מידע מספיק ברור נסיבות מותה של מלה מלבסקי. סג'ניצב אריה שגיא גם לא היה שבערצון משיטת החקירה שהגיע מפר חדר. לדעתו, היתה חווה יערי עלולה להבין מהו מרי מה רוצים ממנה. הבעיה שלנו היתה, סיפר שגיא לאחר המשפט, להחזיר את חווה יערי מבחינה מנטלית חורשים אחריהם אחריה.

לרבייה הציע חרד שמישהו יתקשר אל חווה ויתן לה להבין שמישהו ראה אותה בחוף תל-בידור. חרד הסתמך על העובדה שיערי הכנישה בהדעתה הראשונה כי פגשה בחייה האמריקנית. לדעת שגיא לא חף הרבה חלוצה לגישה זו. כלשונה: "הם גבלו באגסי". הוא היה כער עריכת תסריט ושל התנהגות יערי ואביבת גרנות) לקיץ "גרביק את השניים לתקופה שמלבסקי ביקר בארץ". גם סג'ניצב חתמונה שמדעות שביב וציפי קבליון.

המשפט בעמוד הבא

סוכנות: 19

טלפון
מכירות

**פרטים נוספים תוכל לקבל
אצל סוכן הביטוח שלך.**

100-443887-100

...זה בולשים בריבוע,
...המאהבת של אהוד".

אח

2015/01/20

אדרט
מורה לביטוח בע"מ

**בנק
חברה
לביטוח
בש"ח**

ଆଲୋଚନା

**מאת נילי פרידלנדר
צילמה: שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע**

8. אל הרקפות של מענית וגלעד

שח. ע"י הכניסה לקיבוץ יש דרך עפר היורדת שמאלה, עוקפת את הציר ומובילה אל חול דליה. במדור הגב' עות היותקות ואינם את פיתוח המל עם הערבות האדמדמות שעל גדותיו. וממול, בה, ביותק עץ שהקימו בני הקבוץ, ממש כמו באלפים השווייץ רים. הדרך אל תמיד טובה למעבר רכב ובחורף ואפשר לעשות את המס' לול - ארבעה ק"מ הלך וחוזר מאחו' - יו הקיבוץ אל הכיתה' גם כרגל

צע ה'רד מקיבוץ דליה לקיבוץ גלעד
יש חניון קק"ל נחמד - "חניון ווסט"
דליה - על שמו של חבר המחתרת
היהודית היהודית במלחמת העולם
השנייה. יש בו במקום ספסלים ושו"
לחנות אחידים וכן אמפיתיאטרון
קטן. רק מים אין כאן ואותם צריך
להביא מהבית.
אל נחל דליה והביקתה בגבעות ה"י"
דקות. כ"ב ק"מ אחרי קומב אליקים
מנהל המנהל מיינה לזכות רמת מ"י

דדירבו אתכם חברי הקיבוץ אל יער האורנים הגטוע שכל חלקו הדרומי נמסרה במרדכי הקתות. אם ממשיתכן מקיבוץ מענית מעט דרומה לכוון נושם מאור מגיעים לגבעת הכלניות, וזתה חיתורו שבת עשנד.

כדי להמשיך את תבילי באזור אולי לחזור הביתה עם פטריות ועם חצר גופני, אפשר לחזור לצומת עיר לנסוע אשן ק"מ לכוון עפולה ולהגוע מימן לכבוש, ליער עירור,

הו טיול למקומות קרובים
במרכז הארץ, שיוציא אתכם
אל שדות וחורשות, יפות ולא
רחוקות, שבין מתרחש הפלא
מיוחד: מריחת הרקפת.

טיירה בשדון

[illegible][illegible][illegible]

אמנן להב מקימין גלעד ממליקין
חו מסלול חמד ויפחפה. ומי שכבר
יה שם, בעטת הרקפות, יודע שהוא

[illegible]

ବିଭାଗ ଗାଁ

ייסודי-הצלחה

החודש במבצע

טורס אמבול הרחלת הנדולה, עכשו במבצע שיקוק אדום ללא דין. מדי מ-2 טורסים את הרשימה יאת הטורס הזה חייבים לסוסי ושלוח אליו עם שמו ומסומר.

בהנחה שתיעד כ-31.57 תכלה לרדת משעור מלגור עם מ' אורג' מלח חסיסה, מלגור והמסיסה הכל המעניקים.

ממ מ' אורג 50 מ' אורגות וגיות במסמרת לקודד 100 סמרי 2000.

לכוד מסע - אמבול
הד: 160 חודד 38101

מ' אורגות עם טורס אמבול, זהו חסמולת הד שיקוק אדום הזה מסיסה שמו שישמולת הדות "אמבול" חייבים לסוסי.

מסמרת
לכוד את חסיסה מלגור מלגור

אָפּיפּ

John W. L. L.

הסופר א.ב.יהושע, אחרי הרומן החדש 'מולכו', על החיים ומה שאחריהם; על אהבה, חשוקה, ומוסד הישואין; על החרבות המזרחית והמולדת הצינונית; על דת אורכסיטית. מתמודד בספר עם עורשיו הספרדיים. מכעין דה רוצה לדעת גם איך למות נכון.

מאת שרית פוקס
צילומים: ראובן קסטרו

גם הפעם, בספרו החדש "מולכו", מדובר במות, אבל במות לוח, לא אלגנטי, לא גרגוריוזי כמו, למשל, ב"מות הוקן", סיפור שנכתב לפני כמעט שלושים שנה, אומר לי א.ב.יהושע, בגיל חמישים, הוא אומר, נפתחות לך הזיות מוות אחרות. בסיפורו הראשון, "מות הוקן", קובץ הוקן ומספיד את עצמו, מין מהלך סוריאליסטי. הסיפור נולד כתגובה נרדעת לכינוי העו של אבי במות סבי. התקוממתי בפני הסנטימנטליות, כתבתי אז חרגיל אינטלקטואלי קר, בחיקוי לסגנון עגנון.

בימי חייו של אביו יעקב יהושע, מגלה המחלקה המוסלמית והדרוזית במשורר היריב, מורה לעריכת ומורחן, נרתע יהושע מרגשנות אביו, מן הנוסטלגיה שלו לימי הישוב הספרדי הישן בירושלים של סוף המאה הקודמת, עד שסרב להקשיב לאב. האב ויתר, ועל אתר 12 ספריו כתב הקדשה: "מה שלא הספקתי בעליפה, העליתי על הכתב".

לא הספיק לספר, או לא רצית לשמוע, אני שואלת את יהושע.

קשה לומר שנתתי לו לספר. משום כך הייתה זהויה הספרדית מונחת במקום מסיים במגירת הווייזות. ידעתי שאפתח אותה פעם, אך לא אמרו לי (המשך בעמוד הבא)

מולכו, ספרדיטהור

24 חודשים

האזנה מלאה

החשבת חלשה. גם אם כושי יתכונ בסגנון קפקא מושטש יגידה אתה, אתה מתבייש בכושים. ככה נראית לי התביעה המוסרית כלפי. אבל כאמור, והוהי הספרותי חיכתה במגירות.

המשך מהעמוד הקודם

לפני 20 שנה שאקרא יום אחד לזמן של בשם 'מולכו' לא הייתי מאמין. אני תמיד אמר לי: אחרי מותי, חלק מן החומרים שאין לך כוח לקרוא כי הם נוסטלגיה מתוקה בעיניך, ואתה המתכתש היום באדיאלוגיה, דוחה אותם, יעלו לקראתך. עכשיו, אחרי מותו, עולים סנטימנטים ראשונים.

כן, נכון, אמר יחושע, צריך שהוא ימות, כדי לעזור את העבר, לאחר מות סבי זל, שעליו התבאל אבי לפני 30 שנה באותה רגשות מקוממת, קם אבי והלך בפרץ נוסטלגי אירי לבקר וקנים בירושלים, לשמוע על ערבים, איר עובד התורכים, ומה היה עם האנגלים, ואיר אכלו ושמו בעיר העתיקה. כשמת אבי לפני שנים אחדות, וגם מפני שהעתי לגיל שבו מודרה אדם עם עבר יותר מאיש צעיר. פתאום אתה מגלה שלא כל האפסיות פתוחות, שאותה קבעו לך משו. כך צץ ועלה מולכו. את יודעת מיהו מולכו? אותו יחושע וסניו מתיילדים, זה היה נבא ביהמננות שליר רחוביה, לשם הייתי הולך עם אבי, בית כנסת של פקדי בנק כבודים, סניורים נמרצים.

כל העניין המיני הזה שעבר על כולנו בשנות ה-60, חלק עד כדי הגזמה לצד שני. המין הפך נושא אחרון במערכת החיים.

ובכל זאת כדי לייק בעניין הספרותי, 'מולכו' וכהוצאת 'כתרי' ואינו חלילה סאנה של הספרים השורשי. זהו פקדי, אולי פקידון, במשרד הפנים המתרוצץ אחרי עולות וקוללים שאינם רעילים, וממיר בתחנות עולה שהמינה לא נותנת לו מספיק הטבות. ספרדיותו פתוחה רק קווי אופי חלקיים לאישי. מולכו הוא ספרו של גבר המתמודד עם נזילות חיים אחרי מות אשתו מרטון השיר. ובר השיר הראשונה להשתדל לנשים אחרות. לא לצד קשר, כי מולכו מוזה עצמו באופן מלאכותי ומגוחך אל סורה של נשים, חמיר מגיע אישיותו אל מיטתו, ולכולם אינו קרה.

מולכו ממקד את חייתו בנאבר המין של הצעור בתוך עצמו כעכבר אפור ועיניו – ורק כסוף הספר יבין כי לא בשיקום מיניות תלושה מאהבה, מריאלוג, יחזור לחיים, אלא באהבה. האם אני כבר חושש לגמרי, והרד בתמנון, כפתר קל, ומה אפשר לעשות בחירות האלה. נכון, יש נשים אחרות, אמיתיות, אבל מוכרזים ממש להתאהב, אחת אין לה חלילה, והרד מולכו כצער, בדאגתה, מוכרזים ממש להתאהב.

ואת המיניות המרצת מתוך קשר רוחני. מולכו חוזה אהבה מוכתבת מכסר, לאחר שאשתו סרבה לשכב איתו לאחר כריחת השיר. 'המין בשבילו הוא וכוון עומם, רחוק, אשר ממנו השתחרר, ובמקומו באה אהבה רחוקה, חיבת רוק, יחסים אנושיים מורכבים'.

לא בכדי קרא מולכו את 'אגה קריג' של טולסטוי, שמכחין בספר זה כמו בציוריו האחרות בין אהבה המנוהגת על ידי הבשר לבין זו שבה הרוח מתוה מסגרת לבשר. ועם כל ההלל לרוח וגיגיו הדרד הממליים של ביקורי מולכו בקונצרטיוס מהלכי הרוחן בערכים בין פרס מרטון של עשיות סקנות יומימיות, כמו אכילה השעועית והבשר ופרורי הלום תיגומים, עד מילוי טפסים וסקלות לשם החורי הדאגה והטבות סקנות. בעיטסקי וסקנות הרוח משקיעת כבשר. בחיים הוגניים הבשר משקע כרוח בקיצוץ האחרון מאוין מולכו לשיירת האומה של מהאלר: שיר המשא והמתן היומיומי עם האומה. צבירה ואגירה, קצת כסף ואוכל, וגם ספסריהגאות ענפיות, והפרשות, לרובן בוהים דרך הארזה, לעבור את החולין כדי להתאהב בחיים. יחושע ידבר בהמשך כהתרגשות על הקשר בין רוח וחומר.

ואי יאמר: 'המשכה הרוחני של אשת מולכו אינו

מקרי הפיסות של המות אינה מסיימת דברים. מולכו מביא, תוך כדי מהלך הדומה, כי למות אספקטים מאור רחניים יש רוח מת, כי יש קשר בין גוף ורוח ואינו מוכר על תחיית מתים, כמובן, כשבילי זה האספקט הכי חשוב של החיים. אני שוא את המיר רדים בין חומר ורוח. מוכר רים על חומר כדבר מבה ועושים רומנטיזציה של הרוח. אני לא מוכן לקבל את קיומה המבודד של הרוח ולא את בינוי החור מר'.

מולכו משתחרר מרוח אשתו בשלבים, שקולים היטב באופן פסיכולוגי כדי ורד יחושע: מרגיש חרות ושחרור לא מבוקרים מהר לים בצער אך גם בתקוות שיקום מודרה, דרך כעס על העיבה שנקעו על ידי אשתו, מהלך באדיאלוגיה של חיי הנשואין. ורק כשנ טוף איטי חודרת ביקורתו של מולכו על אשתו, לאיר סו משתחרר הכעס שהיה לבלו על דיקטנותה וביקר רתיותה, על תרבותה היקית האינטלקטואלית, המתנשאת משוה, עם הבשלת ההודאה בכך שהיתה גו גו מרת רוח, למרות האהבה הנזילה, רק כשמתגלה לו הווייתו באופן מוכיח כאיוון בין הרצון להיות עם גו הווייתו לבין הרצון להיות גם כלעדי, מבשיל מולכו לאהבה האה.

שיר הלל לנישואין, לא אדיאלוגיה והכל דרך מות. ועוד בציוריו הדומ סאטירי, קצת רומנטי, על ישראל המהפכנית על פקידה והמונים שאינם רעילים, וסוכניה שעוסקים בסך חורף וסיליא ארשתה מארגנים, ועיירה נידחת, ראש המועצה מנהל אותה כבית המוח פרסי בלי מיקום ממלכתי, ודתיים מן הרש: אנרכיסטים. ועל הכל שורה תורנית גיגונה נגד המולדת, עיקרון של ארצות הממונה ביומים באופן כללי מסוכן ולא מפרק, כמו מתקטק של עיון: גנאנים קצת על המינה, אבל בלי התרגשות מיוחדת, כמי שנאנחות כבר על נוסט'.

בעצם, בכתב שיר תהילה לחיי נישואין, אני בתחילת שטח שאת חושבת כך, אני מאמין גדול בחיי נישואין, וזה הקשר האנושי העמוק ביותר, מעמקים על גבי מעמקים. וזה קשר תהליכי במידה החרות, שלא כמו קשר עד בין הורים וילדים, למשל. בחיי נישואין אלה מממש המיר בחירה מתודעת, צריך לעבור בו בקשר. זהו קשר שלא נגמר, לעולם אינו מגיע בו למצוי העמקת והאנושיות'.

זהו מפר שומרי-הסכנה, כמו גם הרעיון של אהבה שאינה תלויה בתשוקה, אף שהיא יונקת ממנה, העולה מרדיון החשי שן.

אהבה אינה תשוקה, אני אומר זאת במרוש כסר. יכול להיות אהבה גדולה שלא יכולה להיות שלמות שוה לגיטימי לוחות תשוקה ומין עם אחרות, אין משמעות לתשוקה בלי אהבה, כן המטרות האהה כרצון, באמת מהפכנית בכלל, כל העניין המיני הזה שעבר על מולכו בשנות ה-60, כשהכל היה כביכול פתוח ואפשרי, חלק עד כדי הגזמה לצד שני. המין הפך נושא אחרון במערכת החיים, וגם זה מלאכותי'.

אחד מגיבורי יחיי הקסמיים של גרומם מאן מגיר מולה כליילי כחושש של כוח האהבה ואם גם מחללת של אשת מולכו הוא אהבה שבהיה לאישי המוחלט, נטייתו של מולכו היא אהבה שבהיה חיי נישואין הם בעיני האינדיאקציה האנושית הכימלאת האינטנסיבית בין בני-אדם, לכן, כאשר מת

א. ב. יחושע בכרמל, למה מוים רק לספרד, בשאלה אימה, קמפרידית

מישור מבין בני הווי, קיימת שאלה האם זו מתה מחלה איני מקבל את. אין מחלה מתה יש קשר בין גוף נפש. אדם טפל למשנה בתוך הירידות נפשת כאשר כוחות האנו גולשים גם סוג המהלה אינו מסר, כשם שסוג מות האב על אדם אינו מקרי. כי חולה בסרטן אולי אנשים אגרסיביים המנסים לאכול את החבה ולבסוף אוכלים את עצמם. הסרטן הוא בישי לאגרסיב עצימת כשיש מות בין בני גוף, ושאלה שאלה מה באינדיאקציה נים לקרן חיה שאלה נואא יאמרה איר אתה מעה. האם ייתכן שצד אחד נשט צד שני נים למות השני, למרות הנישואין המרומינים?

מי חולה בסרטן אולי אנשים אגרסיביים הנוטים לאכול את החברה ולבסוף אוכלים את עצמם, במין לאגרסיב עצימת?

האם היו במולכו יסודות שגרמו למות אשתו? למען האמת, וזה שאלה שלא מתוהו לתולסו ברומ, אבל דיו בת כאשמן, יסודות אובססיוניים. הא היתה אינטלקטואלית והוא פקד שמוקד בקלות. הא סבלני והיא כלתי סבלנית. הא כלתי מיליטי תלמי אדיאלוגי והיא מלאת ביקורת. היא שולתה אותו תמיד להתייחס, כי כל המרת מה הוא אמן בעיניה ס אלמנטים מרוחניים הם סתות ורשני מרוחניים יור מאטאלים. מקבל את החיים כמו שותם, לא מנסה לשפר. לא מעמיד תנאים. אולי עמדתו זו של מולכו לא נתנה מרחק לביקורתיות האינטלקטואלית שלה אולי נסתם לה אשק שמתוכו העיקר למכין סתם. אבל יור עם זאת, מתן שאני יכול להביע שותה המית אותה כמי שדורשת סכני ירדתו היועצת המספיק באופן לא אחראי.

יש, כמובן, תחשבת אשמה על הקלות שבה נעזר לבקשתה לעזוה לל במחלות, על כך שלא נלחם נגד המות. זהו מכמר על אשמתו במסע לבריליו המסיים את הספר. בבריליו בה גולדה ושאליה סרבה לחזור, הוא הולך אל שורשי המסע: ברתה שממט מרקט, בית אביה שהתאבד, זהו חמיר אותה היתה אל מידות מכלה ועיסותה מן החיים. הוא שם ציר על כאנה הראשון, מוירי אותה היתה. הוא עולת משוה

א. ב. יחושע בכרמל, למה מוים רק לספרד, בשאלה אימה, קמפרידית

למה היתה ששאלה אחרי מותה. נושא המיתה באמצע ספר ספיד אחי. האם זו מין עיסותה האם יכולה מות חוץ למות את תנועת המחללה והאם משנה עם יפה עינתה, מות לך, או ילחם להרוס את מחלה.

למה היתה כוחות אותך הורדן? לא אומה את הדרך שבה אני ריבר על העבר פעלו ומדע עם אנשים העיקרים והחסימים תוך סתמנות המיר המבט. אני לא מוכל את מסמחי משו ארץ ישראל חשונה הסוכנה. גם בישבו רישן עם ל מחלה היו אנשים מופתים ואכזריים. אבי תמיד המקם הזה הוא בשבילי הכית בו גולדתי, ואולי אני שייך, לא על תנאי. צביונות היה המיר יסור של תנאי. לאפשר היה יחיד אותם ליהודים בבית בלי אמירות גולדות על חבור מופת ורשה, תחורת תפארת לירושנה. לא אמר סתם חזון היתנה לא אמה בוא, כי יהרגו אותך בחוץ. פיתו את הילד בשקולר כדי שישבו בתיבה. תפיסת מולכו את המולדת, וזו תפיסתו, שהיא מקום שאליה הוא שייך, הבית'.

הישוב הספרדי הישן, ירדות אימפונמית, שיכלה לשבת עוד 200 שנה בלי לעשות מעשהו למען הציונות. אחרי-כך חשה עצמה קצת מפגרת מול האשכנזים.

משום כך, כשהוא מתולח אל העולל הערשה מרדסה שלא התאקלמה כאן, ומחירי אותה לרדסה, הוא לא רואה בכך מעשה לא-ציוני? בדיק. נמאס למולכו לשמוע ביקורת ואיגרת. מי שלא חש כאן ביה, אלוהה אותו העצה בלי כעס. זו הגברת הציונות שלה אדם חש שהוא שייך לביתו. יישבו פה רק אלה שהיו ביהם'.

מפגרים בי יצחק נבון הבע מעם אהבה מכך שאניך מותב על שורשיהם המפרידים, וכשיצרת מעם מפריד בינורושים מאורזיים: הוא היה המפסקואל. והנה עכשיו אתה כבר מולכו. זהו מאור מור. אני תמיד שואל: למה מוים לספרדי בשאלה איפה ספרדיותו? האם ישאלו גם ונגר, היכן הנגריותו? לא. שואלים את ביה העדה 400 שנה בלי לעשות משוה למען הציונות.

אחרי-כך חשה ירדות זו עצי מה קצת מפגרת מול האשכנזים, אף שיצרה לעצמה חוות אריסטוקרטיות. לאחר הקמת המדינה לקחה יהדות זו בהלם חזקונו מול העולות מארצות-יב ומצ' פון אפריקה. ממינוס מוגן בתוך מערכת אשכנזית הם הפכו חשופים להזדהות עם יהודי המורה. להגיד: אלה אחינו האותנטיים, חלק מהם לא היה מוכן, לכן לא יצאה מבין הספרדים הישנים שום מנהיגות משמער תית ליהדות המעברות. לכאורה, יכלו להנהיג, ובעצם היו בלתי כשירים לייצוג מוגז של מולדיות ואמן, וכך מידרו להתברר לל, נישואי תערובת, למי של. אני ניסיתי לראות את דרך והכלאה, את הרווח וההפסד של הספרדים הישנים.

הערבים היו חלק ממערכת מעפחה: לא דרים, לכן אי מרשה לעצמי להתעצבן עליהם כמו על בני עמי. בלי מעמה ההתחסדות, בלי הפטרונות של אנשי השלום.

מולכו מגיע לעיירה הנידחת ירועה במין רביזור מטעם הרשות, וישם הוא שם כביכול אל מקורותיו. עם זאת, אנשי ירועה מחזירים אותו, ואחריו.

גם אחי הם הפדור בשעתו. היום מות. בתקופה מסוימת הם אימו על והוהי. אך כחמש השנים האחרונות אני חוש קשר, לא אומר אהבה. זה צבוע. פתאום אני כוכע על אלה הירדקטים והמוסרניים האומרים: אתכם לא נדבר, אתם לא שרנגרים, כי אתם שרון. תידרס המדינה ולא ניתן לכם לגיטימציה. זה מקומם אותו'.

עיצבת בספר זהו דתיים מוריים, אורי ויערה, המרגים אל מולכו בהצעה שישא את יערה לאשה מפני שלא הצליחה להקמיר ולדות לבנה. אורי, שהיה מוריו של מולכו, שכתביט לטעבר, אמר לגיש את יערה למען מולכו. למענת בעלה, מולכו היה מאוהב בה בתוכו. כך או כך, דתיים המהפניים אלה, גם מפעילים מעליות בשבת, ומרבריים על חושבים משמעות בנפוח בניגודים. אלה דתיים מן החיים?

אולי אני קצת מגזר על חשבונם, אבל ניסיתי לא להיות אגרסיבי. זו לא סאטירה נגד הדרת, התיאסרון מלא בתו, ואני עריך מכך. ניסיתי לתאר דתיים אנרכיסטיים כמו שטנה אותו מולכו, אנרכים מתירג, האם יאמרו אין דבר כזה, אוכיר שהיו שאמרו כי ערבי ששורף יערות – אין דבר כזה והכוונה לסיסור 'מול היערות' – ש-60, ובאמת לא היה, היום, אני נבון מכמנת המצאות מסוג זה. אולי הנוסחה התגשם, ועם זאת ניסיתי להבית בהם באופן סימפטי: אנשים מתפשים, חיים בשיכון נידח, הורקס מהמטריאליזם הישראלי. המוסאציה הוות, של שכטריסט רתי, אפשרית במציאות הישראלית בימי חזרה בתשובה וחיוש'.

הישוב הספרדי הישן, ירדות אימפונמית, שיכלה לשבת עוד 200 שנה בלי לעשות מעשהו למען הציונות. אחרי-כך חשה עצמה קצת מפגרת מול האשכנזים.

מולטיסק, אדיאלוגיה, ספרדיות ישנה, מורחיות חדשה, הלל לנישואין, מיסס מולדת, אך המות עריין לה בסלנו של א.ב. יחושע בחיים. נכנסים ויוצאים מבית תחלים, ממיסת תחמות, יחושע לא יוותר, הוא רוצה שתמות, חמרת התנועה, תסרא את ספרו הארש. מולכו, הוא אומר, לא היה נולד אלמלא העמידני מות אבי לפני ארבע שנים מול מות ממש. 'היום הכי משמעותי לנגר, הוא ים בקורת אכיר, מוכיר יחושע מפרוד. תמות, הוא אומר, נעשה לי קונקרטי. זוכרתי גם את ההתאבלות המרוממת. בדעני המות שלו הייתי ק. רציתי שיתוחדר מסידי. אחרי-כך עיבדתי אותו באופן שם יומר למערכת נמשי. א.ב. יחושע, חושב על מותו, הוא מקוה שלא יסור בתוכו בארש מן העין, נטול כל מעלותיו, כבוא ימו – כדברי גיששה. על 'המות החושש'. ידעו, הוא אומר, לדעת איר למות נכון. למות מורע. להוכונו אליו. למות יפה. שיהיה מות איכותי.

הלחם בתאוונות עבודה! הפסק לעבוד!

גד שוב, עיני עצומת, כמיסה וזיגת שצד
שש שלה ריק הצד הרק ככל קס. זו חתיכה
יחיתית לתור הביתה, או לצאת לעבודה. היא
תלושת, מה שגורם לגבי שבמיסה לפקוח
רץ בעצמית, ולראות סידרת תנועת ששות
מחיתית, או מעיפה בה הצצה אתרונה, מחיתית
בצמח הירק שומרה שאל היה לה רע שם,
תחתית לצאת לפני שות יצאת, היא עוצרת

במהירות בפנל **

דימוות גדולות של ספרים
נחברות, המבחן מחר.
העשינו

[illegible]

מחירות, יכולת ריכוז וכושר הבנת
אפשרוים הצלחה בלמודים ובעבודת
יובדה מוכחת: בתוך תשעה מפגשים, בני
ועותיים כל אחד, תוכל להכפיל (לפחות
הכפיל...) את מחירות קריאתך ולשפר
צורה משמעותית את כושר ההבנה שלך.

לשון חשבו ומשמעותי לקראת
כתובים המכריעים באמת.

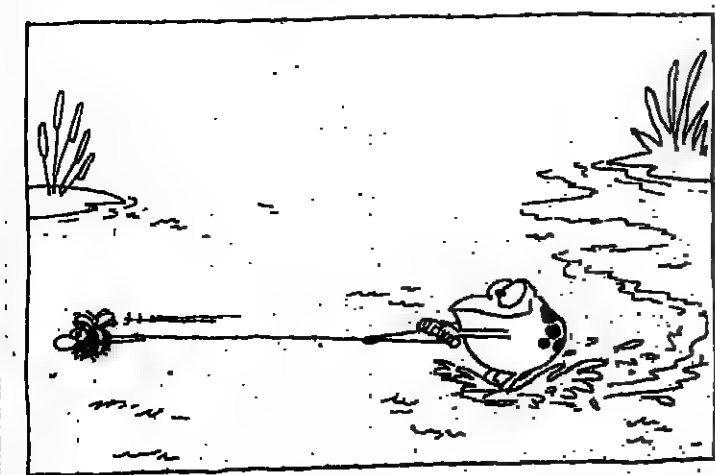

באחרונה ובאחד
די התאגדות בסמוך 6 עד 8 פעמים כדי לבנות
את האגודת הברית, ועדיין מתרחש בידי
אפשרויות רבות ומבטחם להמשיך לתת
ולחשוך לאורך כל השנה
במשך שנת 1888 התגוררו למעלה
אנטוורפן, המונה כ-3 מיליון הברים
האדריכ קודה ואירופה, למעלה מ-10,000
בתים וחיים בארץ.

אנטיסמיטיזם וז'אן '87

ראו פרטים במודעת "מערון" מטייל מערב
הסופיה בעמוד 46

פינת השלולית

~~מקור ישיב~~

אני מתנשא ולפעמים גם אני נהג כמנוגד ודלילים, ושונה את מה שנתקיים לשלמות, ואוכל את מה שהם קוראים אוכל, אבל לבי יוצא לנצחית ארץ.

לא מביט לפני חורשים אחרים, כאלו ניבא לי ללכת (ו) לא רשימה

[illegible]

אנא כתוב על אותו קטע:

אנא מסיים דאני רוצה שקדו קטנו מיכיל השרה הרא"ה אני הוא זה
סעי' א"ה המהירות והנפרדות 15 שנה ל 60.000 - 90.000 דונם
כדי שנה, כולל כלל הוצאות האדמה, המגורים, המגורים, המגורים
סעי' ב"ה כתובם שאלה אני יכול לשלוח לך ודעני המהירות מהיכיל
השרה הרא"ה

הוא מתחיל להשמע טוב, בציר משותף, שאני אשיב לי מעט ממנו.
במחשבות אלו, רבינו, את כתובתי, ואני כבר לא יכול לחכות לרוע מ
אשר יבצע ראשון כל שני השמימות. והיה ענין השמע.

לא עוצרים ביהוב

האלילים: כל התנקות הבאק והקיפוח עברו מחשבות דרך בית ר'.

לפעמים הולך לסרט, לפעמים ארוחת ערב, או שנשארים בבית. ההצלחה שלנו בלינה לא שינתה כלום. הכל רגיל, רגיל, רגיל.

גם שלמה שירי הפסיק להתבטל עד לאימון, מיום שפתח לפני חודש את חנות הספורט. "טורבו", כפי שמכנים אותו, היה מעורב בעבר בפלילים. עכשיו כבר לא זוכרים לו. השחקנים והנהלה עורו לשקם אותו. גם האוהדים הלכו איתו לאורך כל הדרך. ירון צוקיה, אחיו שרות, אמר על פרשת שירי: "בכל קבוצה אחת הוא היה נגמר, היו מחסלים אותו. בבית ר' עזר לו. אפילו השחקנים שהוא רצה לשרות. הלכו איתו לכל סיג, לכל מקום. שלא יהיה לבד". שירי יודע ומכיר תורה. זו עיר מיוחדת לכדורגל. האוהדים כאן זה משהו מטרתי. גם הוא לא מרוחק לעסק נורמטיבי. מדי פעם יורד לקפה "סיני", לשנות משוח עם האוהדים, או עם חבר הנהלה. גם "דימון" או (המשך בעמוד הבא)

שאל בתל אביב איפה חנות הספורט של מימי ברקוביץ. חלק יאמרו לך ברינגטון, חלק יאמרו שלא יודעים. תשאל בירושלם לים איפה החנות של שלמה שירי, ותינתן ידע שאחרי תל אביב. "תלך ימינה, תיקח שמאלה במדרחוב. אם זה מסובך, תשאל, כולם יודעים". כמו מקום קדש או אתר עליה לרגל. אפילו לאנשים שכדורגל רחוק מהם. כשמדובר בגיבורי בית ר' ירושלים, כל חוקי המשחק משתנים. בשוק הברמל של תל אביב אין תפוחים ואגסים עלישם משה סיני או אבי כהן. בשוק מתנה יתורה, ירושלים, כל אפרסק עסיסי היה תשאר מלמליאן.

או קחו למשל את אלי אוחנה. על קירות חדריו הנוער הירושלמי, ממקמים את הפוסטר שלו ליד סוכי "הראש הראש", "דיבור תיש". גריל יתר, חשוב יותר מבזוס ספרינגסטין. מה גם שהוא לא רק כדורגלן בחסר אלא גם חתיך. מתוכן בשח להעצרת. פעם היה נבדק ומבולבל משטפון האהבה הפתאומי, והגן על עצמו בנימוק מצע. כשטענו שהוא סנוב, עשה תפנית והתקרב למעריצים. כשפתח לאתרונה סוכנות ביטוח עם שותף, אפילו לא הסמיק בשמסומנים הירושלמים הצעיר במדרחוב בברדפירסומל. רק השם שלו עושה עסקים מה שכיתה - אוחנה.

במקום לקום בצדדיים כמו יתר חבריו כדי ללכת לאימון, הוא מקיים עכשיו לעלות למשרדו שבקומה 14 של בניין "כלל". חדר קטן, אוחנה, מכניס ג'ינס, מעיל עור שחור, רגליים על השולחן, קיסם בווית הפה. סיגריה מגעילה אותו. הוא כבר מתורגל לתקשורת. ארבע עד משועמם לשאלות שכבר שמע אלף פעם, וגם למעריצים. כשפתח את המקום באו ודיברו מעריצים לראות אותו. עובר, היום כבר התרגלו לכך. אני קם בשעה עשר וחצי בבוקר, בא למשרד ער. הצדדיים והולך לאימון. לא עושה משהו מיוחד בערב

בית ר' ירושלים, סופרבול ישראלי, לא רק ספורט, גם פוליטיקה. חופעה. אלופת החורף בליגה הלאומית שעשתה לכדורגל מה שמכבי תל אביב בכדורסל. הסיפור האמיתי ומצא מחוץ למגרש. אוהדים שומרים על קשר בינעירוני וסראנס-אטלנטי. המנהיגים עדיין צומחים בשוק מחנה יהודה. תשמעו איך שהם מדברים. הם לא אלימים כמו שחושבים אותם ומבחדים מהם.

מאת אבי מורגנשטרן
צילומים: עדי אבישי ויוסי זמיר

פליז יא אהל

השיפה
נשים במחתרת
ראשון
מאיר שיטריח

האסתר והמלך
המלכה והמלך
המלכה והמלך

א

היום:
שיטריח לילדים

קחדש

לא רק ריח

אופנה איטלקית

לא לנשים בלבד

מלי כולסטרול

אהבת נשים

ביום ב' הקרוב
מוכר
במחיר
מיוחד

היה הכדורגל. זה היה הצאנע היחיד להתבטא. זו גם הסיבה שנוצר דימוי כזה לאוהבים. דימוי שלילי. נכון ששרפו את כלומפילר, השתלללו כשתחתקו, אבל זה היה רק בגלל הקיפות. שרופקים אותנו. אז פוליטיקה הכדורגל הלכו יחד. מגרש שקלא היה סמל. היום, לצערי, בגלל שאנחנו משחקים בכלומפילר, אנחנו עלולים להפסיד את תדור החרש של האוהבים שלא יכולים לרדת לתלאיבני.

היה. עבודה שכשהליכוד עלה לשלטון, הקהל הפך לרצוע יותר. פעם כשהקוון היה מרים רגל, לא משנה אם הוא צחק, ישר היו צועקים לו יא כדורגל, שונא ביתר, מערכיק, חבר הסטרדרות. זו הסיבה ששרפנו את כלומפילר, כי רפצי אותנו.

היום:
שיטריח לילדים

התחלתי בכל הסיפור. מה סקרה הוא שאוהבי השחקן קצנו אותו כמו נזבים. וזו מדי פעם תחם ליצור שלנו. אנחנו הרוב במגרש, אז נותר לנו קצת ותיקני בקבוק והחלה המהומה. במגרש הרגשתי שיש גדול ממקסע הזה. אחרי, כשראיתי בטלוויזיה את זה בראש הרגשתי בוש, ואני מודה שעשיתי טעות מאז התחלתי לא לשבת יותר עם האוהבים בשער 4. לא בגללם הם וחלילה בגללי, שאני לא אהפנה לעשות דבר כזה שוב. כי סולם תולעים אוהבי אני מניח רגל, אז מנישים רגל תלוי אף. אלה מתן, ואני לא רוצה לקחת צאנע שער פעם יקרה דבר כזה. השנה, למרות הישיבה ביציע הכבוד בשער 4, לא התאפק ובמקום התמרח למגרש. אלא שהיני ריבלי, האיש החוק הפוליטי שמאחורי האגודה, תפס את זה.

אין ספק שהאוהבים רגועים השנה גם הודות לעונה המצוינת, נכון לעכשיו, שהקבוצה היא אלופת התורף והמתחרות מתחרות מאחור. ודוד מר, אחד בעל תואר ראשון בכלכלה, וחשב ש"כלומפילר" מתוך את האוהבים. במקרא התייחסו אלינו כמו לחיות. זה הדי מגרש כמו רפת. או האוהבים התנהנו כמו חזירים. אני למשל לא הלמתי לימקא. פתחתי על חזירים שלי. אהה ידע מה טרה שם כשבמקצעים גולל והבניסה למגרש. כלומפילר זה אינטימן תרבותי, אז מתנהנים בצורה תרבותית. זו הבל שאלה של יום. כמו שאנחנו מתחילים לקהל, וזה תחירי לך באותה מבע.

ידו צוקדה לא מרגיש בכלומפילר כשי בבית. נכון שהמגרש משאר מימקא, אבל יש שם מדרגים של הפועל, אשכנזים כאלה עם שונא לביתר. זה לא בית. זה רק תחליף. הוא מרכז האהה שומע רעש ארמט עכס מתחת לקליפה התמימה. זה הפן האחד והמפחד של אוהבי ביתר, והמגרש כעת מה העץ מעט פתח לשבת ליום. הם היו אלימים, לא רק לאגדות ולאופים יריבים ולא גם כלפי השחקנים האוהבים עליהם ברגעי תיסכול. כשליכוד לא תלך הם לא אותם האנשים. לפתע, הם נתלים על הגדרות. (המשך בעמוד 42)

להיט ברגל

כדי להשתלב ביציע של שער 8, חתום המושב של אוהדי ביתר ירושלים בכלומפילר, לא מספיק לתצטוו בצעוף צחוב כובע מצחיה, ודגלים. חייבים לבוא עם גרון נחוץ, הרבה אנרגיה, ושלטיה ברפרטואר של שירי-עם וסיסמאות. שרהלה שדון היתה מרגישה שם בבית. הרפרטואר גוון, למינמו כמה דוגמאות. מומלץ ללמוד בעליפה ולהתאמן בבית למי שרוצה לחדור לשם בשבת הקרובה: "ירושלים, ירושלים, האירי מול לבן..." "אל תירא ישראל אל תירא, כי גור ארית הלא אתה..." "אוחנה אוחנה אוחנה, אני כבר לא יכול, אוחנה אוחנה אוחנה, תתן לי את הכל..." "אורי מלך ישראל חי וקיים..." "אשש הוא שלנו, אשש לא לבד, ובטח לא המריו של אף אחד..." "כדור, אורי..." קהל (בשמיטה) - מלך. למחוז 10 קריאות קרב בנחש "אורי-מלך". לחובבי המכרזות: יש קלטות עם מבחר לחיטי הקהל של ביתר.

המשך מרעמוד הקודם
"ישנה", הם בתריקה של המעריצים. את הכוכבים הדי בטח למצוא ברימון, אפילו שאלברט אודי את הפועל ירושלים. קשת להם לסיים את הכוכב בשקט. כל רגע טפחה על השכם, או עצה. הם רק מתנהנים בראש. אסור ללול באוהבים שרצים אחריהם מירושלים לכל פינה בארץ.

ל א תראו שם את אורי מלמיליאן, קיסר הממלכה הביתרית. מדי יום נפתח ב"11, כבדיקת חשבונות הונוס בסניף הבנק. לפני האיימון יקפץ לעורדינו לגבור כמה עניינים, ואחרי האיימון - הכתיבה בערב תלך לסיים או הצנה. מרוכב הצגות אני לא זוכר שמות, הוא אומר. גם יוסי מודרי השוער והקפטן חנו אוולא, כבר לא יושבים במערך. המידרדוב. משאירים אותם לצעירים. עברו את הגיל, וגם לא צריכים אבל מה המידרדוב לעומת החממה הסביבית של מתנה יחידה המגנינה הכלתי מכתר של האוהבים צמח, כמובן בסימטאות השוק. ירון צדקיהו, משקפי ג'ון לנון, מגולה למשע, שמר מאחורי רוכב הניכונות והותים. בדרך למסעות "שומרה" הוא מזעיק עוד אוהדי שדוק.

ירון צדקיהו: אשכנזים כאלה עם שומרה

יגאל עמירי ב"שומרה" רוצה ירון לפתח מועדון אוהבים ממוסר. לארגן שם ערכי ראיונות, כנסים, מסיבות עיתונאים. גם מקום בילוי חברתי. מקום מבוזר. נק מפוליטיקאים. עוזב פוליטיקה מכדורגל. ירון אימפוליטיבי. לא מתחשב בעובדה שיגאל עסקן הליכוד, הוא סחם תומך. יגאל, טיפוס מחושב, לא מניב מיד. שוקל כל מה לפני שמבדיר.

יגאל. כל אוהדי ביתר באים מתשכונות שאפשר להניח עליהן עניו. כל התגוקות הכאב והקפוח עברו דרך ביתר. כשהמערך היה כלכך רחב, שנים בשלטון והצטרפה מרידות, הציאו אותה

מלך ירושלים

היה מנוע?

המשך מעמוד 13

אאל שרומבסקי, והרה לציפי לרמש מענה ואל
הנחיות שן מאשה חנה, בדי שידה ואצמי פתון
והתרתם מעל כפדי.

כאר עקבא הא פגש גב הנחם שארה גז
שורתה הליגור הזה, שיכול לרמש לעצמ גז
הנחם והקים ביתו מהחיים והתחייבם לה
שקים עולם, והרה לציפי לרמש בדים, ולקט
והתפרט והתפרט לו במחשבים מענה הזה ורמש גז
בן פתנה. זה מה שפאל בדיה לעשות, וזה
ב ואמר, "ליידי ולפכוד את מה שזה ויקע
שנות".

מכירתו ציפי שחורב לכת את

ותקולו ליר צרפת. אחותו, שמונה, הינה מוכרת
דומת של שידלובסקי עד שחזרה אמריקני, נשי,
ואה לו והשקעה במהות. ציפי ובעלה דומה לו
יס ועשו חיל, עד שהסמי לאנסה ושוחזר כדי
היום הם חיים בארץ. אחי אנסה הבן סבא
מגור, אמרת ציפי ומלספת את ראשו של בע
ההקצר של שמו ומהלך את

יד לרגליה של סבא יצחק שדילובסקי שומע את
 פור ומכיר שאחיו אהרן, שנפטר לא מכבר
 דה, הציל את בני משפחתו מיד הנאצים כשתלה
 את ארן, חרות לעולם. שחי כבר בירושל.
 וזה אינו שעור חשב, מר שדילובסקי
 היתור והפיתור הזה משהו רגע. כעניין שח
 נרמעת. וזה משהו אותו ואומר בשקט. בן. ש
 עור חשוכ מאד.

★

התורה של בקיאות, פשוטה ולא מעקרת עינים
צבת בשכבות לחילות של עזר וייצמן ואביהו
(ש) בן גל. שניהם ידידים קרובים שלו, בתוך
את הבית מגדלים חג מיליטרים, בעל ואשה.
ששתו הלאומיה ממגוררת בסידה שלהם
היא לא אהבה את ישראל, ולכן הוא מפנה
בדור. כשהוא נוסע לאיטליה

[illegible]

והארנות. הוא מקטד לשמור על מקטלו
אם את חולדתו 90' והגן לפני כחשים
שחנתו בצרפת. מקיץ בשתי כנחוי, ששה
כבד שביעי, הגן מירודים, הגן כנחונה
ועלתו ניני. את אחד מהם את ידיו.
מכיו ירדיו מוצמם. בצרפת תחשים
אליו בגלל עוצמתו הארדית. הישראל הוא
רעבותו. ארנותו לתקשורת הוא מקיץ

ממעלין בצרפת הוא שומר על קשר מחמד
שהוא נמצא בעולם. השלקסים השלמנים

[illegible]

הוא הוא חי טוב, אך לא מתחלל. כל
דבר. איש יצר במלוא מנוח המלה. ענק.
אל.

[illegible]

... ..

לאכול בשר
באל-גאוצ'ו

מִעַן הָאֵמֶת, וּבִסְטֵי לֹא-לְאֹצִי בַחֲשֹׁדוֹת

110 5

ההיראה והחשד הנע בכלי מיוחד שבהן נוסים לחלוש תגלים וסומרת לא להוטר על מילד לאורך כל האחרונה. כנגד היריוסטה שמעל התגלים מצאנו נתונים שונים וביניהם חלקי פרום המעלה היו ספן ירבות, איכות טובה ורובם ירדו היה מנתן לא כסל שהגבר הארגוניטא שלי האסכלה ירדע את מלכט השמיל להיות א שבהם מראש ירדע בומן, מלכט השתתלה התחיל הקישוי שלהם לחיבטו טעם ביותר סטייק החריוס והאחרי כן האסאור מעגל מקומי.

גם אם אתה מתרוקן מן העופות הישראליים, ש"א לך לסעוד את העוף של אלגנצ'ו. זוהי אופיה אחת לבמיר. אכלנו, שבענו, נתינו ואפילו חתרנו. כמרגוני המזרים לא נגענו. חבל על המקום. טעמנו רק מסלסלם הירקות המרי, ששובש בקצרות פץ. קינחנו בנפנקיקי' עם ריבת חלב - תרגימא דרום-אפריקאית, שילוח מנפנקיק היא בעצם בלינץ. חבל בהרבה בה שחור מלפפולא.

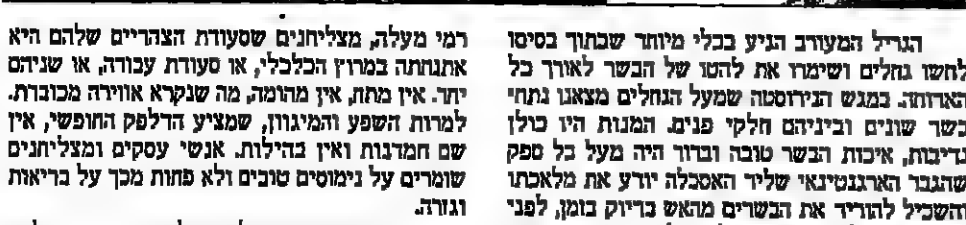
המנות, כאמור, גדולות. האכיות טובה. המחירים והדגים 2.20 שקל למנה ראשונה אסאדו - 13 שקל. חצי עוף - 9.90 שקל. מטייץ צ'וריסו - 15.50 שקל. לילה מוסיפים 10 אחוז שרדה. פתוח שבועה ימים בשבוע, צדירים וערב.

טקסידו - לא יקר

ומכובד
וזה לא מסעדה "גורמה", אכל מהודרת מאוד. יש לה מלצרים בחלבוש קלאסי מרשימה ושושלת נות עוזבים למי כל כללי הפרוטוקול, אבל היא איננה יקרה. 25 שקל תורש לשלם שם עבודה ארוכה שאת מרבית מנותיה אחת נוסל בצעמך.

כשאתה הוא האדון למיגון ולכמויות. טקסירור קדאים לה ארוחת צוריים עיסקות במרכו הטקסירור שבמשיה, מדרום לרדפנורמה. נופים מרהיבים של הים וגבעתה האכסורית של יפו.

מעליה רחבת יריים מניפה אותך תרש לקומה
הרביעית של המיבנה הלבן הרב־קומתי. ותר־אכל
מאוד־מתעקל. שטיח מקיר־אליקיר. אל השולחנות
יושבים אנשים. יפִים, נראים כאנשי עסקים, מקור־ים

[illegible]

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

1

[REDACTED]

100

100

1000

1

ପ୍ରାବେଶିକା ୩୮

חיים ואוהבים

איפה רני?

אימימנה רוסית

רעיון

את הרכיבים לעצור את הירידה לאמריקה היא - להביא את אמריקה לכאן. יש להציע ליצור. מטבח אמריקני ובתרגום ממשי: כל דבר שאינו "סטנדרטי", יש להפגין לו עם משכנתא אמריקנית ("אמריקנאז") יש לערוך פסטיבל מוזיקה אמריקנית בכל מיני היפרים, ולהעביר לסלנג את המלה "אמריקני" במקום המלה "יהודי". דרך זו גם מומלצת לעצור חזרתם של יורדים לארץ, וגם למנוע עלייה כלשהי מארצות אס-כר - או ככר. מוטב להעביר את המקור על פני החיקוי. משוער כי שיעור את כל-טוב אמריקה בשביל ההתקן החיצוני שלה בארץ האבות. אבל רגע, נדמה לי שכל התצפית הנ"ל כבר התממש אצלנו. או מה עוד נשאר?

ירושלים ותל-אביב, במחלצות של אמנים חוכמים, בקולות של קונסרבטוריון, במבטא רוסי כבד, ללא השקיות של כוכבי מצעד הפופולריים. שרים - בחלק התחרות של השיר הישראלי - את "ירושלים של זהב", שלג על עירי, וכמוכן את "בלדייה" במקב האוטונומי. לפתע מפתיע מי שסופו של הערב וזה כפרס הראשון: יורי פורטנובי בשיר שכתב והלחין ואולי גם חווה בעצמו בלכנון. מוליס יעקב, שיר לכת דראמטי מאד. בפרס שני הזה רזיה רוס על "גן אקורדיון" (של יורם מרדכי ואורי קריב). בפרס שלישי זוכה הזמר המקצוען מכולם, יגור וליצניצקי, אשר "סגור" נורם מורלבל ושייקה מיטקוב בתנופה רכה, וגורף תשואות. הוא גם זה הוכרז בהמשך הערב לפרס הצעיר על השיר "מבית אבא". הוא שר שיר בשם "ביאלובוסקיה פרשצ'ה", התובע ממנו יכולת קולית נדירה.

בחלק זה של הערב, למעשה, כבר הייתה המימונה הרוסית בעיצומה. צמד אחיות פוטילנה ופוליאנה אייבניכר, שהגיעו מירושלים, מגיש דואטים מוזיקליים לתחרות, באייש, רוסית ועברית. מה להגיד כשהן ממוזרות את "ישים הילולת בכנען" ומוסיפות "זה כמו ששרנו במסוקה" - אני יודעת שהיה שווה לעשות את הדבר עד פתחתה.

האמנים מגישים שירים של אמא רוסיה, והקרח בין הבמה לאלים כבר נגמל כלא היה. העולים-לשעבר מגישים בבית, בתוך המאטריה שלהם.

בתחילה נראתה מלאכת השופטים כלתי אפסרית. סאשה ארגוב נע בעושר נוחות ואומר לי: "קשה לבחור בין עגבניה יפה לבין עגבניה יפה. יש פה כל מיני חור, חומר תחנות, חומר עממי". לבסוף מוחלט על תוספת "שיר מיוחד" לחון שמואל רייסמן והבעיה פחות או יותר, נפתרה. מה שעריר לא נפתר: איך מביאים את האמנים הללו אל הבמה שלפניו ומה שער לא נפתר: היכן רני?

למחרת נפתרה התעלומה. אבל זה לא שייך לתחרות ולקליטת העליה.

נסיון

- אינך יכול לרכוש נסיון על ידי עריכת נסיונות. אינך יכול לייצר נסיון. אתה חייב לעבור אותו!
- אלבר קאמי.
- מה שלא התנסית בו - לעולם לא תוכל להבין מתוך קריאה - אינאוריות ואנאקאן.
- שישום גולד מתוך נסיון - ונסיון ניקה מתוך שר-פוט רע - נגלי-בגריד לאנג.
- כמה שונים יכולים היו להיות סידרי עולם אילו התיעצנו בבבלי ונסיון ולא בפוליטיקאים.
- דני מילר.
- נסיון הינו המסך שהחיים מציעים לך לאחר ששע-דך נשר - אננימי.
- נסיון זה הדבר שכאשר יש לך אותו - זה כבר הדבר היחיד שאף יכולה להציע לגבר!
- אשה אלמונית.

אני אדיר

והחיים כמובן, בליט בירה אני מתייבבת ליד שני האנשים היחידים המוכרים לי בשבת: חברי ועדת השופטים, שאשה ארגוב וגיל אלדמע. על הבמה מצבים שולחן ארוך למען הוועמים המארחים-המסבירים, והאירוע מתחיל. המלה היא למחוק את התווית של התרבות "משם בלבד" (הזמרים הללו רוצים לצאת מן חוג הסגור של עולים...). וגיל לומר שיתר עם חיים משה וירינה ארזי לא שומעים בדיו ובטלוויזיה עולים-מיסטיקאים. עכשיו מפרקים את השולחן ונגישים לעצם התחרות. נהדר כמה נהדר. לא יכולה להסביר מדוע אולי מפני שההפעה הזו כאילו אינה שייכת לישראל '87? עולים בגדשים: שואסלן ובאן מאשרו ונגידיק

החברה השלמה בידאו והד ארצי מאחלים

שנה טובה ביותר עם הסרטים הטובים ביותר

ROCKY IV **החבר**

ROBERT DE NIRO **החבר**

CLINT EASTWOOD **PALE RIDER**

החבר **החבר** **החבר** **החבר** **החבר**

החבר **החבר** **החבר** **החבר** **החבר**

החבר **החבר** **החבר** **החבר** **החבר**

החבר **החבר** **החבר** **החבר** **החבר**

החבר **החבר** **החבר** **החבר** **החבר**

החבר **החבר** **החבר** **החבר** **החבר**

החבר **החבר** **החבר** **החבר** **החבר**

החבר **החבר** **החבר** **החבר** **החבר**

החבר **החבר** **החבר** **החבר** **החבר**

מלך ה-10

מועדון מטיולי מעריב

פרטים: "מועדון מטיולי מעריב"
מערב, מעריב, רח' קרליבך 2, תל אביב, טל. 4392287
מועדון מטיולי מעריב, 8.30 עד 17.00

מועדון מטיולי מעריב

מצרים

4 ימים ב' 180-165 ש"ח

"מועדון מטיולי מעריב" בשיתוף עם נאות הכפר מכיר קל פתיחות קו טיורינג
שבועי קבוע באוטובוסים למצרים * טיולים לארבעה ולחמישה ימים.
* סיור בימי חול, 5 ימים (ארבעה לילות)
* בכל יום ראשון בשבוע, חזרה ביום ה' בערב. יציאה מתל אביב באוטובוס תיירים.
* שהייה בבית מלון מדרגת תיירות גבוהה ("מארוה") כלל ארוחת בוקר.
* שני ימי סיור בקהיר, יום חופשי.
* מלוח ישראל צמוד לקבוצה בקהיר.
* המחיר: 180 ש"ח בשלושה תשלומים (60x3 ש"ח).
* לא כולל: אשורה, מסי מעבר גבול והיטל על שירותים בחו"ל.
* ארבעה ימים (שלושה לילות) סופשבוע ארוך
* בכל יום חמישי בשבוע, חזרה ביום א' בערב. יציאה מתל אביב באוטובוס תיירים.
* שהייה בבית מלון מדרגת תיירות גבוהה ("מארוה"), כלל ארוחת בוקר.
* שני ימי סיור בקהיר.
* מלוח ישראל צמוד לקבוצה בקהיר.
* המחיר: 165 ש"ח בשלושה תשלומים (55x3 ש"ח).
* לא כולל: אשורה, מסי מעבר גבול והיטל על שירותים בחו"ל.
* 8 ימים במצרים
* מותג מקומות לטיול בקהיר ואסוואן.
* מלונות דה לוקס ודרגה ראשונה.
* תאריכי יציאה: 8.2, 15.2, 22.2, 8.3.

בארץ

סופשבוע בחרמון ובצפת

יומנים בגליל, כולל ביקור באתר התרמון, לינה במלון "גוף הגליל" בצפת, 4 ארוחות, קפה ועוגה.
יציאה מבית "מעריב" ביום ששי 7.30 בבוקר, נסיעה דרך ואדי מילק, עמק בית נטופה, כביש חוצה
קריית שמונה, אתר התרמון, ביקור בגלילי במקום, מרבת רח.
חזרה עם צאת השבת. * תאריכי יציאה: 6.2, 13.2, 20.2.
* טיול יום לחרמון: המחיר 32 ש"ח; לילדים עד 12 - 30 ש"ח. יציאה 14.2.87, 28.2.87.
* סוף לחמאי מזג האוויר. במידה והאחר טור לנבחרים ביקור בחוות חרמנים בזמנת בדר.

מועדון הבריאות עור דליה ניר

מחזור בני שבוע לנפש ולהרזיה * פרטים בקרוב
* אילת. שלושה ימי טיול וגוש ב"אביה סונסטרה".
תאריכי יציאה: 10.2-8, 19.2-17, 24.2-22.
* חבילת נפש בכפר חייטים:
כל המסלול לינה וארוחת בוקר בבתי הנפש בחניון הצופה על הכנרת יקבל כרטיס כניסה חינם
ל"חמי טבריה הצעירה" או לתרמון או לחמאי מדר. החשוב הינו יומי עבור כל לינה.
המחיר למבוגר בבית וזוג החל מ-30 ש"ח.
החציה בחוקי 15 בממבר - 28 בפברואר.
* מצוקי דרגות: המרכז לטיולי מדבר מודיע על קורס גלישת צוקים (שלב
א'), בתאריך 5-7.3.87.
* טיול יום ברכב מדברי כלל ארוחת צהרים: תאריך היציאה: 7.2.

מועדון מטיולי מעריב

אלי:
המועדון מטיולי מעריב רח' קרליבך 2, תל אביב 6100
טל. 4392287
השני ימים והשני (מחזור צפון) עם לילדים
השני ימים והשני: רח' חורב 10, תל. 6488, חפית
טל. 4392287
או לשלוח אלי את ספר ההנחות אוטובוסים
שאלו הם
מנוסות בזה 8 מהנחות עד 26 ש"ח כ"א (חמין)
מ-60 ש"ח

בספר ההנחות אוטובוסים ישראל 78 הנחה של 50% או ישיבים בחינני אחר. למסעות, אחרי
הנחות, מכירת, תיירות ונפש וכן הנחות ייחודיות בתחום
הצרכנות
ערכו הנחות של ההנחות בספר עולה על 55,000 ניון לצל
אחת במסך כל השנה על-ידי כל בני המשפחה הרשעה
מכסות את כל חלקי הארץ ותוכלו להנות מהן גם בטלויז
באירופה ובארצות הברית. להשתמש בספר 5 עד 8 פעמים כדי
לכסות את הוצאת רכישתן. עדיין נותרות בידן אפשרויות
במסך שנת 1986 הצטרפו למועדון אוטובוסים. המונה 3-3
מיליון חברים בארצות הברית. למעלה מ-10,000 חברים
החברים בארץ
הצטרפו אל מיליוני האנשים הנכונים להנחות
הנחות גבוהה יותר, מנשים דברים חושנים, והיום וחוסכים
מחיר לחברי המועדון: 78 ש"ח בלבד. נגזר תשלומים

סדר העונה

במשביר לצרכן
1.2-6.2.87

על
הלבשת
והנעלת חורף
20% הנחה

יום המוצד
יום הכיני 4.2.87
חלוקים לנשים
גברים וילדים
20% + 10% הנחה

יום המוצד
יום שני 2.2.87
ז'קטים
ובלייזרים ולגברים
20% + 10% הנחה

חייית השכס
סניטרים ממולאים
מספרים 4-14
"סטרטקס"
9.99 ש"ח
עד אילת המלא

הצעה
מיחדת
סריגים
איטלקיים
לנשים טריגת יד
FRANCHINO
39.90 ש"ח רק

הצעה
מיחדת
מגפיים
לנשים
גברים וילדים
30% הנחה

הצעה
מיחדת
שמלות
לנשים וילדות
30% הנחה
Marika & Spandau

במשביר לצרכן ההנחה היא אמיתית

פרטים רחוק

סדר העונה